

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง การสื่อสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน
โรงงานอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
เป็น 12 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคล
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ลักษณะการเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องยาเสพติดและ
การป้องกันจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดและการป้องกัน
- ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อและทัศนคติต่อการดำรงชีพ
การทำงาน การใช้เวลาว่าง คุณธรรม ความมุ่งหวังในชีวิต
- ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติด
- ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับอัตราการ
เปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด ตามสมมติฐานที่ 1
- ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับความรู้
เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดที่ได้รับจากสื่อมวลชนและสื่อ
บุคคลตามสมมติฐานที่ 2
- ตอนที่ 9 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับทัศนคติต่อ
การใช้ยาเสพติดและการป้องกันตามสมมติฐานที่ 3
- ตอนที่ 10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปิดรับสารด้านการ
ป้องกันยาเสพติดกับความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและการป้องกัน
ตามสมมติฐานที่ 4

ตอนที่ 11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปิดรับสารด้านการ
ป้องกันยาเสพติดกับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกัน
ตามสมมติฐานที่ 5

ตอนที่ 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและการ
ป้องกันกับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกันตามสมมติฐานที่ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	224	43.8
หญิง	288	56.2
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาซึ่งเป็นผู้ใช้แรงงานใน
โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 512 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยคิดเป็นร้อยละ
56.2 และ 43.8 ตามลำดับ

อายุ

ตารางที่ 2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
15-20 ปี	132	25.8
21-25 ปี	145	28.3
26-30 ปี	120	23.4
31-35 ปี	48	9.5
36-40 ปี	39	7.6
41-45 ปี	14	2.7
46-61 ปี	14	2.7
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 21-25 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 28.3 รองลงมาคือ 15-20 ปี ร้อยละ 25.8 อายุ 26-30 ปี ร้อยละ 23.4 อายุ 31-35 ปี ร้อยละ 9.5 อายุ 36-40 ปี ร้อยละ 7.6 และลำดับท้ายสุดคือ อายุ 41-45 และอายุ 46-61 ปี มีอยู่ร้อยละ 2.7 เท่ากัน

ศาสนา

ตารางที่ 3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนับถือศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	505	98.6
อิสลาม	4	0.8
คริสต์	2	0.4
อื่น ๆ	1	0.2
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ โดยคิดเป็น ร้อยละ 98.6 ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ และศาสนาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ร้อยละ 0.4 และ 0.2 ตามลำดับ

การศึกษา

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	328	64.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	115	22.5
มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป	69	13.5
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่ง มีการศึกษาแค่ระดับประถมศึกษา คือมีอยู่ร้อยละ 64.0 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 22.5 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไปมีอยู่ร้อยละ 13.5

สถานภาพการสมรส

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	234	45.7
แต่งงานแล้ว	262	51.2
เคยแต่ง/แล้วเลิกกัน	14	2.7
อื่น ๆ	2	0.4
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่แต่งงานแล้วมีมากกว่ากลุ่มที่เป็นโสดอยู่เล็กน้อย คือร้อยละ 51.2 กับร้อยละ 45.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เคยแต่งงานแล้วเลิกกันมีอยู่ร้อยละ 2.7 และอื่น ๆ อีกร้อยละ 0.4

ระยะเวลาในการทำงาน

ตารางที่ 6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ระยะเวลาในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
1-5 ปี	381	74.4
6-10 ปี	89	17.4
11-15 ปี	26	5.1
16-30 ปี	16	3.1
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 1-5 ปี มีมากที่สุดเกือบสามในสี่ของทั้งหมดคือร้อยละ 74.4 รองลงมาคือกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีระยะเวลาในการทำงาน 6-10 ปี ระยะเวลาทำงาน 11-15 ปี ร้อยละ 5.1 และระยะเวลาในการทำงาน 16-30 ปี ร้อยละ 3.1 ตามลำดับ

ภูมิลำเนาเดิม

ตารางที่ 7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

จังหวัด/ภาค	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	23	4.5
กลาง	153	29.9
เหนือ	81	15.8
ตะวันออกเฉียงเหนือ	200	39.1
ตะวันออก	39	7.6
ใต้	16	3.1
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คือร้อยละ 39.1 รองลงมาได้แก่ภาคกลาง ร้อยละ 29.9 ภาคเหนือ ร้อยละ 15.8 ภาคตะวันออก ร้อยละ 7.6 กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 4.5 และภาคใต้น้อยที่สุด ร้อยละ 3.1

การพักอาศัย

ตารางที่ 8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการพักอาศัย

การพักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
เข้าบ้านอยู่กับเพื่อน	79	15.4
เข้าบ้านอยู่กับพี่น้อง	44	8.6
อาศัยอยู่กับญาติ	69	13.5
อาศัยอยู่กับสามี/ภรรยา	54	10.5
เข้าบ้านอยู่กับสามี/ภรรยา	105	20.6
พักอยู่ในโรงงาน	76	14.8
พักบ้านตัวเอง	78	15.2
อยู่กับพ่อ-แม่	2	0.4
เช่าอยู่คนเดียว	3	0.6
ไม่บอกที่พักอยู่กับใคร	2	0.4
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างเข้าบ้านอยู่กับสามีและภรรยามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.6 รองลงมาคือ เข้าบ้านอยู่กับเพื่อน พักบ้านตนเอง พักอยู่ในโรงงาน อาศัยอยู่กับญาติ อาศัยอยู่กับสามีและภรรยา และเช่าอยู่กับพี่น้อง โดยคิดเป็นร้อยละ 15.4 ร้อยละ 15.2 ร้อยละ 14.8 ร้อยละ 13.5 ร้อยละ 10.5 และร้อยละ 8.6 ตามลำดับ ส่วนการเข้าบ้านอยู่คนเดียว อยู่กับพ่อแม่และไม่บอกที่พักอยู่กับใครมีเพียงส่วนน้อยคือร้อยละ 0.6 และ 0.4 ตามลำดับ

จำนวนพี่น้อง

ตารางที่ 9

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

จำนวนพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
เป็นลูกคนเดียว	2	0.4
1-3 คน	135	26.3
4-6 คน	241	47.1
ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	134	26.2
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 9 กลุ่มตัวอย่างที่มีพี่น้องอยู่ 4-6 คน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีพี่น้อง 1-3 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีพี่น้องตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.3 และ 26.2 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียวมีอยู่เพียงร้อยละ 0.4

รายได้

ตารางที่ 10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 2,000 บาท	16	3.1
2,001-4,000 บาท	305	59.6
4,001-6,000 บาท	157	30.7
6,001-8,000 บาท	34	6.6
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 2,001-4,000 บาท คือมีอยู่ร้อยละ 59.6 รองลงมาคือ มีรายได้ระหว่าง 4,001-6,000 บาท ร้อยละ 30.7 และรายได้ 6,001-8,000 บาท มีอยู่ร้อยละ 6.6 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ไม่เกิน 2,000 บาท มีอยู่น้อยที่สุดคือร้อยละ 3.1 เท่านั้น

การส่งเสียเลี้ยงดูครอบครัว

ตารางที่ 11

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการส่งเสียเลี้ยงดูครอบครัว

การส่งเสียเลี้ยงดูครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ต้องส่งเสียเลี้ยงดูใคร	75	14.6
พ่อแม่ทางบ้าน	208	40.6
สามี/ภรรยา	28	5.5
ลูก	45	8.8
พี่น้อง	12	2.3
พ่อแม่ และพี่น้อง	20	3.9
พ่อแม่ พี่น้อง และลูก	38	7.4
พ่อแม่ และลูก	48	9.4
ลูกและสามี ภรรยา	29	5.7
พ่อแม่ พี่น้อง และสามีภรรยา	9	1.8
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 11 กลุ่มตัวอย่างต้องส่งเสียเลี้ยงดูพ่อแม่มากที่สุด คือ ร้อยละ 40.6 รองลงมาได้แก่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ต้องส่งเสียเลี้ยงดูใคร ร้อยละ 14.6 และต้องส่งเสียเลี้ยงดูทั้งพ่อแม่และลูก ร้อยละ 9.4 ส่งเสียเลี้ยงดูลูก ร้อยละ 8.8 ส่งเสียเลี้ยงดูพ่อแม่พี่น้องและลูก ร้อยละ 7.4 ส่งเสียเลี้ยงดูและสามีภรรยา ร้อยละ 5.7 ส่งเสียเลี้ยงดูสามีภรรยา ร้อยละ 5.5 ส่งเสียเลี้ยงดูพ่อแม่และพี่น้อง ร้อยละ 3.9 ส่งเสียเลี้ยงดูเฉพาะพี่น้อง ร้อยละ 2.3 และส่งเสียทั้งพ่อแม่พี่น้องและสามีภรรยา มีอยู่ร้อยละ 1.8

การเก็บออม

ตารางที่ 12

จำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายจำแนกตามการเก็บออม

การเก็บออม	จำนวน	ร้อยละ
เก็บไม่ได้	151	29.5
เก็บได้	356	69.5
ไม่เปิดเผย	5	1.0
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 12 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะสามารถเก็บออกเงินได้คือมีถึงร้อยละ 69.5 และกลุ่มตัวอย่างที่เก็บออมไม่ได้มีอยู่ร้อยละ 29.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เปิดเผยมีอยู่เพียงร้อยละ 1.0

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคล
หนังสือพิมพ์และนิตยสาร

ตารางที่ 13

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนังสือที่อ่าน

หนังสือที่อ่าน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่อ่าน	93	18.2
ไทยรัฐ	129	25.2
อาชญากรรม	30	6.0
เคลวินส์	39	7.6
การ์ตูนชายหัวเราะ	78	15.3
นิตยสารเชอกับฉัน และ ขวัญเรือน	12	2.4
ดารารายวัน	33	6.5
นิตยสารไฟฟ้า	10	2.0
หนังสือพิมพ์และนิตยสารอื่น ๆ ทั่วไป	88	16.8
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 13 กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มากที่สุดคือร้อยละ 25.2 รองลงมาคือไม่อ่านหนังสืออะไรเลย ร้อยละ 18.2 อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารอื่นๆ ทั่วไป ร้อยละ 16.8 อ่านการ์ตูนชายหัวเราะ ร้อยละ 15.3 อ่านหนังสือพิมพ์เคลวินส์ร้อยละ 7.6 อ่านหนังสือดารารายวัน ร้อยละ 6.5 อ่านหนังสืออาชญากรรม ร้อยละ 6.0 อ่านนิตยสารเชอกับฉันและขวัญเรือน ร้อยละ 2.4 และอ่านนิตยสารไฟฟ้า ร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 14

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคอลัมน์ที่อ่าน

คอลัมน์ที่อ่าน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่อ่าน	146	28.5
ข่าวการเมือง	16	3.1
ข่าวอาชญากรรม	39	7.6
ข่าวกีฬา	27	5.3
ข่าวทุกประเภท	169	33.0
หน้าบันเทิงทุกประเภท	63	12.3
ทุกเนื้อหาทุกรูปแบบทุกอย่าง	52	10.2
รวม	512	100.0

จากตารางที่ 14 กลุ่มตัวอย่างที่อ่านข่าวทุกประเภทมีมากที่สุด ร้อยละ 33.0 รองลงมาคือไม่ได้อ่านคอลัมน์ใดเลย ร้อยละ 28.5 อ่านหน้าบันเทิงทุกประเภท ร้อยละ 12.3 อ่านทุกเนื้อหาทุกรูปแบบทุกอย่าง ร้อยละ 10.2 อ่านข่าวอาชญากรรม ร้อยละ 7.6 อ่านข่าวกีฬา ร้อยละ 5.3 และอ่านข่าวการเมืองน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 3.1

วิทยุกระจายเสียง

ตารางที่ 15

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อย
ในการเปิดรับข่าวสารจากวิทยุกระจายเสียง

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ฟัง	138	27.0
นาน ๆ ครั้ง	116	22.7
เมื่อมีเวลา/วันหยุด	41	8.0
เกือบทุกวัน	57	11.0
ทุกวัน	160	31.3
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 15 กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารจากวิทยุทุกวันมีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เปิดรับข่าวสารจากวิทยุเลยอยู่เล็กน้อย โดยคิดเป็นร้อยละ 31.3 และร้อยละ 27.1 รองลงมาคือการเปิดรับข่าวสารนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 22.7 เกือบทุกวัน ร้อยละ 11.0 และเมื่อมีเวลา/วันหยุด ร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 16

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานีวิทยุที่เปิดคลื่นรับฟัง

สถานที่เปิดรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
จำสถานีไม่ได้	218	42.6
ทั่วไปทุกสถานี	145	28.2
วิทยุแห่งประเทศไทย/รต./รัฐสภา/วิทยุจุฬา	36	7.1
FM 105/93.5/อสมท.	50	9.8
RADIO VOTE และ SMILE REDIO	13	2.5
จส.100	6	1.2
กองพล 1 และ สถานีต่างจังหวัด	33	6.5
ฟังเทป	11	2.1
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 16 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะจำสถานีที่เปิดรับฟังไม่ได้ ร้อยละ 42.6 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับฟังทั่วไปทุกสถานี ร้อยละ 28.2 รับฟังทางคลื่น FM 105/93.5 และ อสมท. ร้อยละ 9.8 ฟังวิทยุแห่งประเทศไทย รต./รัฐสภาและวิทยุจุฬา ร้อยละ 7.1 ฟังสถานีกองพล 1 และสถานีต่างจังหวัด ร้อยละ 6.5 ฟังคลื่น RADIO VOTE และ SMILE RADIO ร้อยละ 2.5 เปิดเทปฟัง ร้อยละ 2.1 และ ฟัง จส.100 ร้อยละ 1.2

ตารางที่ 17

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาที่รับฟังวิทยุ

ช่วงเวลาที่ฟังวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ประจำ/ไม่แน่นอน	172	33.6
หลังเลิกงาน	10	2.0
12.00 และ 17.00 น.	46	9.0
เวลาว่าง	35	6.7
ตลอดวัน	10	2.0
06.00-07.00 น.	85	16.6
วันหยุด	154	30.1
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 17 กลุ่มตัวอย่างที่รับฟังไม่เป็นเวลาประจำหรือเวลาแน่นอนมีมากที่สุด ร้อยละ 33.6 รองลงมาได้แก่กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับฟังวิทยุในช่วงวันหยุด ร้อยละ 30.1 รับฟังช่วงเวลา 06.00-07.00 น. ร้อยละ 16.6 รับฟังในช่วงเวลา 12.00 และ 17.00 ร้อยละ 9.0 ฟังในเวลาว่างร้อยละ 6.7 ส่วนฟังตลอดทั้งวันและหลังเลิกงานนั้นมีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 2.0

ตารางที่ 18

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายการที่ฟังวิทยุ

รายการที่ฟังทางวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ฟัง	168	32.8
รายการข่าว	38	7.4
ละครวิทยุ	5	1.0
เพลง	191	37.3
ทุกรายการ	110	21.5
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 18 กลุ่มตัวอย่างที่ฟังรายการเพลง มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับฟังรายการอะไร ร้อยละ 32.8 และกลุ่มที่ฟังทุกรายการมีอยู่ร้อยละ 21.5 ฟังรายการข่าวร้อยละ 7.4 และฟังรายการละครมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 1.0

โทรทัศน์

ตารางที่ 19

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ดู	27	5.3
นาน ๆ ครั้ง	68	13.3
เมื่อมีเวลา/วันหยุด	32	6.3
เกือบทุกวัน	54	10.5
ทุกวัน	331	64.6
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 19 กลุ่มตัวอย่างที่มีเป็นจำนวนมากที่สุดที่ดูโทรทัศน์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 64.6 รองลงมาคือนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 13.3 เกือบทุกวันร้อยละ 10.5 เมื่อมีเวลา/วันหยุด ร้อยละ 6.3 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ดูโทรทัศน์เลยมีเพียงร้อยละ 5.3 เท่านั้น

ตารางที่ 20

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดดู

สถานีโทรทัศน์ที่เปิดดู	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ดูช่องไหนประจำ	30	5.9
ช่อง 3	55	10.7
ช่อง 5	4	0.8
ช่อง 7	233	45.5
ช่อง 9	4	0.8
ช่อง 11	2	0.4
ช่อง 3 กับช่อง 7	93	18.2
ช่อง 7 กับช่อง 9	9	1.8
ช่อง 11 กับช่อง 7	1	0.2
ทุกช่อง	81	15.7
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 20 กลุ่มตัวอย่างดูโทรทัศน์ช่อง 7 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือดูช่อง 3 กับช่อง 7 ร้อยละ 18.2 ดูทุกช่องร้อยละ 15.9 ดูช่อง 3 ร้อยละ 10.7 ไม่ได้ดูช่องไหนประจำร้อยละ 5.9 ดูช่อง 7 กับช่อง 9 ร้อยละ 1.8 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ดูเฉพาะช่อง 5 และช่อง 9 มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 0.8 สำหรับช่อง 11 นั้น มีกลุ่มตัวอย่างที่ดูเพียงร้อยละ 0.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ดูช่อง 11 กับช่อง 7 มีเพียงร้อยละ 0.2

ตารางที่ 21

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาที่ถูกโทรทัศน์

ช่วงเวลาที่ถูกโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ประจำ/ไม่แน่นอน	37	7.3
09.00 น.	11	2.1
12.00 น.	19	3.7
19.00 น.	189	36.9
20.00 น.	156	30.5
21.00 น.	77	15.0
เสาร์-อาทิตย์-วันหยุด	14	2.7
เวลาว่างทั้งวัน	9	1.8
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 21 กลุ่มตัวอย่างจะดูโทรทัศน์ในช่วง 19.00 น. และช่วง 20.00 น. กันมากที่สุด โดยในช่วง 19.00 น. คิดเป็นร้อยละ 36.9 และช่วง 20.00 น. ร้อยละ 30.5 รองลงมาคือช่วงเวลา 21.00 น. ร้อยละ 15.0 ไม่มีช่วงเวลาประจำ/ไม่แน่นอน ร้อยละ 7.3 เวลา 12.00 น. ร้อยละ 3.7 ดูเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุด ร้อยละ 2.7 ดูเวลา 09.00 น. ร้อยละ 2.1 และดูในเวลาว่างทั้งวัน ร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 22

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายการโทรทัศน์ที่ดู

รายการที่ดู	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดู	32	6.2
ข่าว	11	2.2
ละคร	9	1.7
สารคดี	1	0.2
ภาพยนตร์สุดสัปดาห์	2	0.4
ทุกรายการ	457	89.3
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 22 กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทุกรายการมีมากที่สุดถึง ร้อยละ 89.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการอะไรเลย ร้อยละ 6.2 รายการข่าว ร้อยละ 2.2 รายการละคร ร้อยละ 1.7 ภาพยนตร์สุดสัปดาห์ ร้อยละ 0.4 และ สารคดี ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

สอบบุคคล

ตารางที่ 23
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการพูดคุยกับพ่อแม่ในแต่ละวัน

เวลาที่ใช้พูดคุยกับพ่อแม่ในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้พูดคุย	367	71.7
นาน ๆ ครั้ง	35	6.8
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	13	2.5
1 ชั่วโมง	29	5.7
2 ชั่วโมง	24	4.7
3 ชั่วโมง	44	8.6
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 23 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้พูดคุยกับพ่อแม่ถึงร้อยละ 71.7 รองลงมาคือใช้เวลาพูดคุยในวันหนึ่ง ๆ 3 ชั่วโมง ร้อยละ 8.6 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 6.8 ใช้เวลาพูดคุย 1 ชั่วโมง ร้อยละ 5.7 ใช้เวลาพูดคุย 2 ชั่วโมง ร้อยละ 4.7 และใช้นเวลาน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 24

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการพูดคุยกับพี่น้องในแต่ละวัน

เวลาที่ใช้พูดคุยกับพี่น้องในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้พูดคุย	308	60.2
นาน ๆ ครั้ง	66	12.9
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	23	4.5
1 ชั่วโมง	30	5.8
2 ชั่วโมง	34	6.6
3 ชั่วโมง	51	10.0
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 24 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.2 ไม่ได้พูดคุยกับพี่น้อง รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลานาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 12.9 และใช้เวลา 3 ชั่วโมง ร้อยละ 10.0 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง ร้อยละ 6.6 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ร้อยละ 5.8 ใช้เวลาน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 25

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการพูดคุยกับเพื่อนที่ทำงานในแต่ละวัน

เวลาที่ใช้พูดคุยกับเพื่อนที่ทำงานในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้พูดคุย	5	1.0
นาน ๆ ครั้ง	22	4.3
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	87	17.0
1 ชั่วโมง	87	17.0
2 ชั่วโมง	82	16.0
3 ชั่วโมง	229	44.7
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 25 กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาพูดคุยกับเพื่อนในที่ทำงาน 3 ชั่วโมงในแต่ละวัน มีมากที่สุดร้อยละ 44.7 รองลงมาใช้เวลาพูดคุยน้อยกว่า 1 ชั่วโมงและ 1 ชั่วโมง ร้อยละ 17.0 ใช้เวลาพูดคุย 2 ชั่วโมง ร้อยละ 16.0 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 4.3 และไม่ได้พูดคุยเลยมีน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.0 เท่านั้น

ตารางที่ 26

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการพูดคุยกับเพื่อนสนิทอื่น ๆ ในแต่ละวัน

เวลาที่ใช้พูดคุยกับเพื่อนสนิทอื่น ๆ ในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้พูดคุย	19	3.7
นาน ๆ ครั้ง	124	24.3
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	55	10.7
1 ชั่วโมง	61	11.9
2 ชั่วโมง	71	13.9
3 ชั่วโมง	182	35.5
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 26 กลุ่มตัวอย่างใช้เวลา 3 ชั่วโมงในการพูดคุยกับเพื่อนสนิทอื่น ๆ มากที่สุด ร้อยละ 35.5 รองลงมาคือนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 24.3 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง ร้อยละ 13.9 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ร้อยละ 11.9 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 10.7 และไม่ได้พูดคุย ร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 27
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการพูดคุยกับนายจ้างในแต่ละวัน

เวลาที่ใช้พูดคุยกับนายจ้างในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้พูดคุย	153	29.9
นาน ๆ ครั้ง	293	57.3
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	30	5.9
1 ชั่วโมง	13	2.5
2 ชั่วโมง	11	2.1
3 ชั่วโมง	12	2.3
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 27 กลุ่มตัวอย่างคุยกับนายจ้างนาน ๆ ครั้งมากที่สุด ร้อยละ 57.3 รองลงมาคือไม่ได้พูดคุย ร้อยละ 29.9 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ใช้เวลา 2 ชั่วโมง น้อยที่สุดร้อยละ 2.1

ตารางที่ 28

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการเวลาพูดคุยกับสามี/ภรรยา/แฟนในแต่ละวัน

เวลาที่ใช้พูดคุยกับสามี/ภรรยา/แฟนในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้พูดคุย	253	40.4
นาน ๆ ครั้ง	14	2.7
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	37	7.3
1 ชั่วโมง	16	3.1
2 ชั่วโมง	34	6.6
3 ชั่วโมง	158	30.9
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 28 กลุ่มตัวอย่างไม่ได้พูดคุยกับสามี/ภรรยา/แฟนมากที่สุด ถึงร้อยละ 40.4 รองลงมาใช้เวลาพูดคุย 3 ชั่วโมง ร้อยละ 30.9 และใช้เวลา น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 7.3 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง ร้อยละ 6.6 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ร้อยละ 3.1 ใช้เวลานาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 29
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลา
ในการพูดคุยกับลูกในแต่ละวัน

เวลาที่ใช้พูดคุยกับลูกในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้พูดคุย	377	73.6
นาน ๆ ครั้ง	12	2.3
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	20	3.9
1 ชั่วโมง	18	3.5
2 ชั่วโมง	26	5.2
3 ชั่วโมง	59	11.5
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 29 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้พูดคุยกับลูกถึงร้อยละ 73.3 รองลงมาคือใช้เวลาพูดคุย 3 ชั่วโมง ร้อยละ 11.5 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง ร้อยละ 5.2 ใช้เวลาน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 3.9 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ร้อยละ 3.5 และนาน ๆ ครั้งน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.3

ตารางที่ 30

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องที่พูดคุยกับพ่อและแม่

เรื่องที่พูดคุยกับพ่อแม่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่พูดคุย	355	69.3
ส่วนตัว	11	2.2
สุขภาพ	3	0.6
เศรษฐกิจ/ธุรกิจ	2	0.4
เรื่องของครอบครัว	20	3.9
เรื่องทั่วไป	35	6.8
ทุกเรื่อง	86	16.8
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 30 กลุ่มตัวอย่างไม่ได้พูดคุยเรื่องราวอะไรกับพ่อแม่มากที่สุดถึงร้อยละ 69.3 รองลงมาคือพูดคุยทุกเรื่องร้อยละ 16.8 เรื่องทั่วไปร้อยละ 6.8 เรื่องครอบครัวร้อยละ 3.9 เรื่องส่วนตัวร้อยละ 2.2 เรื่องสุขภาพร้อยละ 0.6 และเรื่องเศรษฐกิจ/ธุรกิจ ร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 31

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องที่ถูกคุยกับพี่น้อง

เรื่องที่พูดคุยกับพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่พูดคุย	307	60.0
ส่วนตัว	12	2.3
สุขภาพ	1	0.2
เศรษฐกิจ/ธุรกิจ	11	2.1
เรื่องเพื่อน ๆ	6	1.2
เรื่องครอบครัว	18	3.5
เรื่องทั่วไป	57	11.2
ทุกเรื่อง	100	19.5
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 31 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้พูดคุยกับพี่น้องมีมากที่สุด ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือพูดคุยทุกเรื่องร้อยละ 19.5 คุยเรื่องทั่วไปร้อยละ 11.2 คุยเรื่องครอบครัวร้อยละ 3.5 คุยเรื่องส่วนตัวร้อยละ 2.3 คุยเรื่องเศรษฐกิจ/ธุรกิจร้อยละ 2.1 คุยเรื่องเพื่อน ๆ ร้อยละ 1.2 และคุยเรื่องสุขภาพน้อยที่สุดร้อยละ 0.2

ตารางที่ 32

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องที่พูดคุยกับเพื่อนที่ทำงาน

เรื่องที่พูดคุยกับเพื่อนที่ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่พูดคุย	2	0.4
ส่วนตัว	8	1.6
สุขภาพ	3	0.6
เศรษฐกิจ/ธุรกิจ	26	5.1
เรื่องเพื่อน ๆ	14	2.6
เรื่องครอบครัว	6	1.2
ความรัก	3	0.6
เรื่องทั่วไป	211	41.2
ทุกเรื่อง	239	46.7
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 32 กลุ่มตัวอย่างที่พูดคุยกับเพื่อนที่ทำงานทุกเรื่องมากที่สุดคือร้อยละ 46.7 รองลงมาคือคุยเรื่องทั่วไปร้อยละ 41.2 และเรื่องเศรษฐกิจ/ธุรกิจ ร้อยละ 5.1 เรื่องเพื่อน ๆ 2.6 เรื่องส่วนตัว 1.6 เรื่องครอบครัว ร้อยละ 1.2 เรื่องความรักและเรื่องสุขภาพ ร้อยละ 0.6 ส่วนไม่พูดเลยมีน้อยที่สุดร้อยละ 0.4

ตารางที่ 33

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องที่พูดคุยกับเพื่อนสนิท

เรื่องที่พูดคุยกับเพื่อนสนิท	จำนวน	ร้อยละ
ไม่พูดคุย	20	3.9
ส่วนตัว	28	5.5
สุขภาพ	4	0.8
เศรษฐกิจ/ธุรกิจ	15	2.9
เรื่องเพื่อน ๆ	14	2.7
เรื่องของคนรอบครัว	14	2.7
ความรัก	5	1.0
เรื่องทั่วไป	111	21.7
ทุกเรื่อง	301	58.8
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 33 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คุยกับเพื่อนสนิทในทุก ๆ เรื่องถึงร้อยละ 58.8 รองลงมาคือคุยเรื่องทั่วไป ร้อยละ 21.7 คุยเรื่องส่วนตัวร้อยละ 5.5 ไม่พูดคุย ร้อยละ 3.9 คุยเรื่องเศรษฐกิจ/ธุรกิจ 2.9 คุยเรื่องเพื่อนและครอบครัว ร้อยละ 2.7 คุยเรื่องความรักร้อยละ 1.0 และคุยเรื่องสุขภาพ ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 34

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องที่พุดคุยกับภรรยา/สามี/แฟน

เรื่องที่พุดคุยกับภรรยา/สามี/แฟน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่พุดคุย	253	49.4
ส่วนตัว	4	0.8
เศรษฐกิจ/ธุรกิจ	5	1.0
เรื่องของครอบครัว	45	8.8
ความรัก	2	0.4
เรื่องทั่วไป	19	3.7
ทุกเรื่อง	184	35.9
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 34 กลุ่มตัวอย่างไม่ได้พุดคุยกับภรรยา/สามี/แฟนมากที่สุด คือร้อยละ 49.4 รองลงมาคือพุดคุยทุกเรื่องร้อยละ 35.9 และคุยเรื่องครอบครัวร้อยละ 8.8 เรื่องทั่วไปร้อยละ 3.7 เรื่องเศรษฐกิจ/ธุรกิจ ร้อยละ 1.0 เรื่องส่วนตัวร้อยละ 0.8 เรื่องความรัก 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 35

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องที่พูดคุยกับลูก

เรื่องที่พูดคุยกับลูก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่พูดคุย	378	73.7
ส่วนตัว	2	0.4
สุขภาพ	7	1.4
เรื่องเพื่อน ๆ	1	0.2
เรื่องของครอบครัว	7	1.4
เรื่องทั่วไป	46	9.0
ทุกเรื่อง	71	13.9
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 35 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้พูดคุยกับลูกถึงร้อยละ 73.7 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่พูดคุยกับลูกทุกเรื่องร้อยละ 13.9 พูดเรื่องทั่วไปร้อยละ 9.0 พูดเรื่องสุขภาพและเรื่องของครอบครัวเท่ากันคือร้อยละ 1.4 และพูดเรื่องส่วนตัวน้อยที่สุดร้อยละ 0.4

ตารางที่ 36

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลแรกที่บอกเวลามีปัญหา

บุคคลแรกที่บอกเวลามีปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่บอกใคร/แก้ปัญหาเอง	29	5.7
พ่อ-แม่	237	46.3
พี่สาว	39	7.6
พี่ชาย	16	3.1
น้องสาว	5	1.0
น้องชาย	1	0.2
แฟน/ภรรยา/สามี	119	23.2
เพื่อนสนิท	45	8.8
หัวหน้า/นายจ้าง/ผู้จัดการ/ผู้ใหญ่	21	4.1
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 36 กลุ่มตัวอย่างบอกพ่อแม่เป็นบุคคลแรกเวลามีปัญหามีอยู่มากที่สุด ร้อยละ 46.3 รองลงมาบอกแฟน/ภรรยา/สามีเป็นบุคคลแรกร้อยละ 23.2 บอกเพื่อนสนิทเป็นบุคคลแรกร้อยละ 8.8 บอกพี่สาวเป็นบุคคลแรกร้อยละ 7.6 ไม่บอกใคร/แก้ปัญหาเอง ร้อยละ 5.7 บอกหัวหน้า/นายจ้าง/ผู้จัดการ/บุคคลแรกร้อยละ 1.0 และบอกน้องชายเป็นบุคคลแรกน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.2

ตารางที่ 37

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการปรึกษาเวลามีปัญหา

บุคคลที่ปรึกษาเวลามีปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ปรึกษาใคร	21	4.1
พ่อแม่	201	39.3
หัวหน้า/ผู้จัดการ	18	3.5
เพื่อน ๆ	65	12.6
พี่สาว	18	3.5
พี่ชาย	25	4.9
ภรรยา/สามี/แฟน	125	24.4
น้องสาว-พี่สาว	29	5.7
น้องชาย	1	0.2
พี่สะใภ้, ป้า, น้า, อา	9	1.8
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 37 กลุ่มตัวอย่างที่ปรึกษาพ่อแม่เวลามีปัญหามีมากที่สุดคือ ร้อยละ 39.3 รองลงมาคือปรึกษาภรรยา/สามี/แฟน ร้อยละ 24.4 ปรึกษาเพื่อน ๆ ร้อยละ 12.6 ปรึกษาน้องสาวกับพี่สาว ร้อยละ 5.7 ปรึกษาพี่ชาย ร้อยละ 4.1 ไม่ปรึกษาใคร ร้อยละ 4.1 ปรึกษาหัวหน้าและผู้จัดการเท่ากับกับปรึกษาพี่สาว คือร้อยละ 3.5 ปรึกษาพี่สะใภ้/ป้า/น้า/อา ร้อยละ 1.8 และปรึกษาน้องชาย ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 38

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	30	5.9
1 คน	57	11.1
2 คน	90	17.6
3 คน	121	23.6
4 คน	53	10.4
5 คน	60	11.7
6 คน	17	3.3
7 คน	6	1.2
8 คน	4	0.8
10 คน	52	10.2
เกิน 10 คนขึ้นไป	22	4.2
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 38 กลุ่มตัวอย่างจะมีเพื่อนสนิทอยู่ 3 คนมากที่สุดคือ ร้อยละ 23.6 รองลงมาคือ 2 คน ร้อยละ 17.6 เพื่อน 5 คน ร้อยละ 11.7 เพื่อน 1 คน ร้อยละ 11.1 เพื่อน 4 คน ร้อยละ 10.4 เพื่อน 10 คน ร้อยละ 10.2 และเพื่อนเกิน 10 คนขึ้นไป ร้อยละ 4.2 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเพื่อนสนิทเลยมีอยู่เพียงร้อยละ 5.9

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ลักษณะการเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องยาเสพติดและการป้องกัน
จากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล

ตารางที่ 39

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอ่านโฆษณาหรือเรื่องเกี่ยวกับ
โทษและการป้องกันยาเสพติดจากหนังสือพิมพ์

โฆษณาและเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด ที่อ่านทางหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยอ่าน	341	66.5
เคยแต่จำเรื่องไม่ได้	62	12.1
เคยเป็นลักษณะเพลงยาเสพติด	9	1.8
คำขวัญคำโฆษณาสั้น ๆ	72	14.1
นิยาย	3	0.6
บทความสารคดี	17	3.3
สัมภาษณ์	1	0.2
ทุกอย่าง	7	1.4
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 39 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากเกินกว่าครึ่งที่ไม่เคยอ่าน
เรื่องราวเกี่ยวกับโทษและการป้องกันยาเสพติดในหนังสือพิมพ์ โดยมีถึงร้อยละ 66.5
อันดับรองลงมาคือการอ่านคำขวัญคำโฆษณา มีร้อยละ 14.1 เคยอ่านแต่จำเรื่องไม่ได้มีอยู่
ร้อยละ 12.1 อ่านบทความสารคดีมีอยู่ร้อยละ 3.3 เพลงยาเสพติด ร้อยละ 1.8
อ่านทุกอย่างร้อยละ 1.4 นิยาย ร้อยละ 0.6 อ่านบทสัมภาษณ์ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 40

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการฟังวิทยุเกี่ยวกับโฆษณาหรือ
เรื่องเกี่ยวกับโทษและการป้องกันยาเสพติด

โฆษณาและเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด ที่ฟังทางวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยฟัง	266	52.0
เคยแต่จำเรื่องไม่ได้	59	11.5
เคย เป็นลักษณะเพลงยาเสพติด	68	13.3
คำขวัญ-คำโฆษณาสั้น ๆ	52	10.2
ละครวิทยุ	5	1.0
เพลงสลับความรู้	13	2.5
บทความ/สารคดี	6	1.2
รายงานสัมภาษณ์	5	1.0
ทุกอย่าง	38	7.3
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 40 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ฟังวิทยุเกี่ยวกับเรื่องของยาเสพติด มีมากกว่าครึ่งคิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาคือการฟังเนื้อหาเกี่ยวกับยาเสพติดในลักษณะที่เป็นเพลงเกี่ยวกับยาเสพติดร้อยละ 13.3 เคยฟังแต่จำไม่ได้มีอยู่ร้อยละ 11.5 คำขวัญและคำโฆษณาอื่น ๆ ร้อยละ 10.2 ฟังทุกรายการร้อยละ 7.3 ฟังรายการเพลงสลับความรู้ ร้อยละ 2.5 ฟังบทความ/สารคดี ร้อยละ 1.2 และฟังเรื่องราวเกี่ยวกับยาเสพติดผ่านรายการละครวิทยุและรายการสัมภาษณ์น้อยที่สุดคือร้อยละ 1.0

ตารางที่ 41

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการดูโฆษณาหรือ
เรื่องเกี่ยวกับโทษและการป้องกันยาเสพติดทางโทรทัศน์

โฆษณาและรายการเกี่ยวกับยาเสพติด ที่ดูทางโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยดู	43	8.4
เคยแต่จำเรื่องไม่ได้	24	4.7
เป็นลักษณะเพลงยาเสพติด	4	0.8
คำขวัญ-คำโฆษณาอื่น ๆ	41	8.0
ละครวิทยุ	24	4.7
เพลงสลับความรู้	2	0.4
บทความ/สารคดี	8	1.6
รายงานสัมภาษณ์	12	2.3
ทุกอย่าง	354	69.1
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 41 กลุ่มตัวอย่างดูทุกรายการเกี่ยวกับยาเสพติดเกินกว่า
ครึ่ง คือมีถึงร้อยละ 69.1 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดูรายการเกี่ยวกับยาเสพติดเลยมีอยู่
ร้อยละ 8.4 และดูคำขวัญ-คำโฆษณาอื่น ๆ ร้อยละ 8.0 ดูละครโทรทัศน์และเคยดูแต่จำ
เรื่องไม่ได้มีอยู่เท่ากันคือร้อยละ 4.7 ดูรายการสัมภาษณ์ ร้อยละ 2.3 รายการ
บทความ-สารคดี ร้อยละ 1.6 ดูโฆษณาที่เป็นลักษณะเพลง ร้อยละ 0.8 และดูรายการ
เพลงสลับความรู้ที่น้อยที่สุดคือร้อยละ 0.4

ตารางที่ 42

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการได้ยินคำขวัญ
"รักชีวิตป้องกันยาเสพติดเดี๋ยวนี้" จากสื่อต่าง ๆ

เคยได้ยินคำขวัญ "รักชีวิตป้องกันยาเสพติดเดี๋ยวนี้" จากสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยได้ยิน	89	17.3
วิทยุ	78	15.2
โทรทัศน์	329	64.3
หนังสือพิมพ์	9	1.8
โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	1	0.2
วิทยุและโทรทัศน์	4	0.8
ทั้ง 3 สื่อ	2	0.4
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 42 โทรทัศน์เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างเคยได้ยินคำขวัญ "รักชีวิตป้องกันยาเสพติดเดี๋ยวนี้" มากที่สุดเกินกว่าครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 64.3

ตารางที่ 43

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลที่เกิดจากฟัง
คำขวัญ "รักชีวิตป้องกันยาเสพติดเดี๋ยวนี้"

ผลที่เกิดจากการฟังคำขวัญ "รักชีวิตป้องกันยาเสพติดเดี๋ยวนี้"	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีผล/ฟังแต่ไม่สนใจ	93	18.2
นึกถึงครอบครัว รักชีวิตมากขึ้น ทำให้ยับยั้งชั่งใจได้	145	28.3
มีผลมากเป็นข้อคิดที่ดี ทำให้เกลียดยาเสพติด	26	5.1
เตือนสติ ทำให้เกิดความกลัว นึกถึงโทษทำให้ไม่ยอมลอง ทำให้มีความรู้	184	35.9
อยากให้คนปฏิบัติตาม/คิดตาม	51	10.0
	13	2.5
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 43 กลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นว่าผลที่เกิดจากการฟังคำขวัญดังกล่าวเป็นการเตือนสติทำให้เกิดความกลัวและนึกถึงโทษทำให้ไม่ยอมลองมีเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาคือทำให้นึกถึงครอบครัวรักชีวิตมากขึ้นและทำให้ยับยั้งชั่งใจได้ ร้อยละ 28.3 ส่วนกลุ่มที่บอกว่าไม่มีผลและฟังแต่ไม่สนใจมีอยู่ร้อยละ 18.2 กลุ่มที่บอกว่าให้ความรู้มีอยู่ร้อยละ 10.0 กลุ่มที่บอกว่ามีผลมากเป็นข้อคิดที่ดีทำให้เกลียดยาเสพติดมีอยู่ร้อยละ 5.1 และกลุ่มที่ฟังคำขวัญแล้วอยากให้คนปฏิบัติตามและคิดตามมีอยู่ร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 44

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการได้ยินคำขวัญอื่น ๆ

คำขวัญอื่น ๆ ที่เคยได้ยิน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	154	30.1
เคย แต่จำไม่ได้	278	56.0
ยาเสพติดป้องกันได้ ถ้าไม่ประมาท, สุราเป็นยาเสพติด เป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม รักชีวิตอย่าติดกับยาบ้า, รักชีวิตป้องกันยาเสพติด บุหรีเป็นอันตรายต่อสุขภาพและคนข้างเคียง รักชีวิตอย่าติดยา, อบายมุขพิษร้ายทำลายชาติ คนกินตาย คนขายติดคุก หลงทางเสียเวลา หลงติดยาเสียอนาคต มาเลิกยาเสพติดในวันนี้ไม่เป็นผีในวันหน้า มั่วเข้มมั่วเพตติดเฮดส์	13 5 4 6 7 4 32	2.5 1.0 0.8 1.2 1.4 0.8 6.3
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 44 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กว่าครึ่งที่เคยได้ยินคำขวัญหลาย ๆ คำขวัญแต่จดจำไม่ได้ คือมีอยู่ถึงร้อยละ 56.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้ยินเมื่อเป็นอันดับรองลงมาคือร้อยละ 30.1 และกลุ่มตัวอย่างที่เคยได้ยินคำขวัญ "มาเลิกยาเสพติดในวันนี้ไม่เป็นผีในวันหน้า", "มั่วเข้มมั่วเพตติดเฮดส์" มีร้อยละ 6.3 คำขวัญ "ยาเสพติดป้องกันได้ถ้าไม่ประมาท", "สุราเป็นยาเสพติด เป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม" มีอยู่ร้อยละ 2.5 คำขวัญ "คนกินตาย คนขายติดคุก" มีร้อยละ 1.4 คำขวัญ "รักชีวิตอย่าติดยา", "อบายมุขพิษร้ายทำลายชาติ" ร้อยละ 1.2 คำขวัญ "รักชีวิตอย่าติดกับยาบ้า", "รักชีวิตป้องกันยาเสพติด" มีร้อยละ 1.0 คำขวัญ "บุหรีเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และคนข้างเคียง" และคำขวัญ "หลงทางเสียเวลา หลงติดยาเสียอนาคต" มีอยู่เท่ากันคือร้อยละ 0.8

ตารางที่ 45

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องราวการจับกุม
ผู้ค้า/ผู้ผลิตยาเสพติดที่ได้ยินจากเรื่องต่าง ๆ

เรื่องราวการจับกุมผู้ค้า/ผู้ผลิตยาเสพติด ที่ได้ยินจากสื่อต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยได้ยิน	43	8.4
จากโทรทัศน์	304	59.4
จากวิทยุ	5	1.0
จากหนังสือพิมพ์	26	5.1
จากเพื่อน/ผู้ใหญ่บ้าน/ชุมชน/ตำรวจ	15	2.8
จากวิทยุและโทรทัศน์	24	4.7
จากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	67	13.1
จากวิทยุและโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	25	4.9
จากทุก ๆ สื่อ	3	0.6
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 45 กลุ่มตัวอย่างรับฟังเรื่องราวการจับกุมผู้ค้า/ผู้ผลิตยาเสพติด จากโทรทัศน์มากที่สุด และเกินกว่าครึ่งเมื่อเทียบกับสื่ออื่น ๆ โดยคิดเป็นร้อยละ 59.4 ในอันดับรองลงมาคือได้รับทราบเรื่องราวจากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 13.1 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้ยินข่าวคราวเลยมีเป็นอันดับรองลงมาคือร้อยละ 8.4 ได้รับทราบจากหนังสือพิมพ์มีอยู่ร้อยละ 5.1 ทราบจากวิทยุและโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์มีอยู่ร้อยละ 4.9 ทราบจากวิทยุและโทรทัศน์ร้อยละ 4.7 สำหรับการรับทราบเรื่องราวจากสื่อบุคคลเช่นเพื่อน ผู้ใหญ่บ้าน ชุมชน และตำรวจมีอยู่เพียงร้อยละ 2.8 รับทราบจากวิทยุอย่างเดียวมีอยู่ร้อยละ 1.0 และทราบจากทุก ๆ สื่อ มีอยู่น้อยที่สุดคือร้อยละ 0.6

ตารางที่ 46

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องราวการบำบัดรักษา
การฟื้นฟูสภาพผู้ติดยาที่ไต่ถามจากสื่อต่าง ๆ

เรื่องราวบำบัดรักษา/การฟื้นฟูสภาพผู้ติดยา ที่ไต่ถามจากสื่อต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยไต่ถาม	118	23.0
โทรทัศน์	257	50.2
วิทยุ	17	3.3
หนังสือพิมพ์	15	2.9
ครู/พ่อแม่/คนในโรงงาน/เพื่อน/ผู้ใหญ่บ้าน/ชุมชน	33	6.5
โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	33	6.5
โทรทัศน์และวิทยุ	12	2.3
โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์	16	3.1
ทุก ๆ สื่อ	11	2.2
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 46 กลุ่มตัวอย่างที่รับฟังเรื่องราวการบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสภาพผู้ติดยาจากโทรทัศน์มีมากที่สุดถึงครึ่งหนึ่งของทั้งหมดคือร้อยละ 50.2 ส่วนผู้ที่ไม่เคยไต่ถามในสื่ออะไรเลยก็มีสูงเป็นอันดับรองลงมาคือร้อยละ 23.0 นอกนั้นก็มิไต่ถามจากสื่อบุคคล ได้แก่ ครู พ่อแม่ คนในโรงงาน คือร้อยละ 6.5 ไต่ถามจากวิทยุ ร้อยละ 3.3 จากโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 3.1 จากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 2.9 จากโทรทัศน์และวิทยุ ร้อยละ 2.3 และจากทุก ๆ เรื่อง ร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 47

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องราวสถานการณ์ของ
ยาเสพติดระดับชาติที่ไต่ถามจากสื่อต่าง ๆ

เรื่องราวสถานการณ์ของยาเสพติดระดับชาติ ที่ไต่ถามจากสื่อต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยไต่ถาม	247	48.2
โทรทัศน์	185	36.1
วิทยุ	6	1.2
หนังสือพิมพ์	13	2.5
พ่อแม่/เพื่อน	1	0.2
โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	43	8.5
โทรทัศน์และวิทยุ	6	1.2
โทรทัศน์และวิทยุและหนังสือพิมพ์	11	2.1
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 47 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยไต่ถามสถานการณ์ของยาเสพติดระดับชาติจากสื่ออะไรเลย มีอยู่มากที่สุดถึงเกือบครึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดถึงร้อยละ 48.2 อันดับรองลงมาคือไต่ถามจากโทรทัศน์ร้อยละ 36.1 จากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 8.5 จากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 2.5 จากโทรทัศน์และวิทยุและหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 2.1 จากวิทยุเท่ากับจากโทรทัศน์และวิทยุคือร้อยละ 1.2 ส่วนจากสื่อบุคคลได้แก่ พ่อแม่ และเพื่อนมีน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.2

ตารางที่ 48

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องราวสถานการณ์เกี่ยวกับ
ยาเสพติดของทั่วโลกที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ

เรื่องราวสถานการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดของทั่วโลก ที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยได้ยิน	296	57.8
โทรทัศน์	150	29.3
วิทยุ	8	1.6
หนังสือพิมพ์	11	2.1
โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	32	6.3
โทรทัศน์และวิทยุ	4	0.8
โทรทัศน์และวิทยุและหนังสือพิมพ์	11	2.1
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 48 กลุ่มตัวอย่างมีกว่าครึ่งที่ได้เคยได้รับเรื่องราว
สถานการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดของทั่วโลกจากสื่ออะไรเลย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 57.8
ส่วนการได้รับเรื่องราวจากโทรทัศน์เป็นอันดับรองลงมาคือร้อยละ 29.3 และได้รับจาก
โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ร้อยละ 6.3 จากโทรทัศน์และวิทยุและหนังสือพิมพ์เท่ากับจากหนังสือ
พิมพ์อย่างเดียวคือร้อยละ 2.1 จากวิทยุร้อยละ 1.6 และจากโทรทัศน์และวิทยุ ร้อยละ
0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 49

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องราวการป้องกันและ
ต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียนหรือชุมชนจากสื่อต่าง ๆ

เรื่องการป้องกันและต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน หรือชุมชน ที่ได้ยื่นจากสื่อต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยได้ยิน	114	22.3
โทรทัศน์	213	41.6
วิทยุ	19	3.7
หนังสือพิมพ์	17	3.3
ครู/พ่อแม่/คนในโรงงาน/เพื่อน/ผู้ใหญ่/ชุมชน/ตำรวจ	87	16.9
โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	27	5.3
โทรทัศน์และวิทยุ	15	2.9
โทรทัศน์และวิทยุและหนังสือพิมพ์	10	2.0
ทุก ๆ สื่อ	10	2.0
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 49 กลุ่มตัวอย่างที่ได้ยินเรื่องราวการป้องกันและต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียนและชุมชนจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.6 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้ยินจากสื่ออะไรเลยมีเป็นอันดับรองลงมาคือร้อยละ 22.3 ได้ยินจากสื่อบุคคลได้แก่ ครู พ่อแม่ คนในโรงงาน เพื่อน ผู้ใหญ่ ชุมชน และตำรวจ ร้อยละ 16.9 จากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 5.3 จากวิทยุร้อยละ 3.7 จากหนังสือพิมพ์ร้อยละ 3.3 จากโทรทัศน์และวิทยุร้อยละ 2.9 จากโทรทัศน์และวิทยุและหนังสือพิมพ์เท่ากับทุก ๆ สื่อคือร้อยละ 2.0

ตารางที่ 50

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องราวผลของการเสพยาต่อสุขภาพและต่อสังคมที่ไต่ถามจากสื่อต่าง ๆ

เรื่องราวผลของยาเสพติดต่อสุขภาพและต่อสังคมที่ไต่ถามจากสื่อต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยไต่ถาม	85	16.6
โทรทัศน์	278	54.3
วิทยุ	16	3.1
หนังสือพิมพ์	6	1.2
พ่อแม่/เพื่อน/ชุมชน/ในโรงงาน/ตำรวจ/ผู้ใหญ่บ้าน	44	8.6
โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	39	7.6
โทรทัศน์และวิทยุ	22	4.3
โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์	16	3.1
ทุก ๆ สื่อ	6	1.2
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 50 กลุ่มตัวอย่างไต่ถามเรื่องราวของการเสพยาต่อสุขภาพและต่อสังคมจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดแล้วเกินกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คือ ร้อยละ 54.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยไต่ถามจากสื่อใดเลย ร้อยละ 16.6 ไต่ถามจากสื่อบุคคลได้แก่ พ่อแม่ เพื่อน ชุมชน ในโรงงาน ตำรวจ และผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 8.6 ไต่ถามจากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 7.6 จากโทรทัศน์และวิทยุ ร้อยละ 4.3 จากวิทยุเท่ากับจากโทรทัศน์และวิทยุและหนังสือพิมพ์คือร้อยละ 3.1 และอันดับสุดท้ายคือไต่ถามจากหนังสือพิมพ์เท่ากับจากทุก ๆ สื่อ คือร้อยละ 1.2

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดและการป้องกัน

ตารางที่ 51

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสาเหตุที่ติดยาเสพติด

สาเหตุที่ติดยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	10	2.0
อยากลอง	134	26.1
ตามเพื่อน เพื่อนชักชวน	73	14.3
อยากลอง และเพื่อนชักชวน	7	1.4
เพื่อนชักชวนและปัญหาครอบครัว	189	36.9
ไม่มีงานทำ มั่วสุม ประชดประชัน กลุ่มใจ	15	2.8
ปัญหาครอบครัวผู้ปกครองไม่เอาใจใส่	72	14.1
อยากลองและปัญหาครอบครัว	5	1.0
มีเวลาว่างมากและยาหาได้ง่าย	4	0.8
ทำงานมากเมื่อยล้า	3	0.6
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 51 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บอกถึงสาเหตุของการติดยาเสพติดว่าเกิดจากเพื่อนชักชวนและปัญหาครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคืออยากลอง ร้อยละ 26.1 ตามเพื่อนหรือเพื่อนชักชวน ร้อยละ 14.3 ปัญหาครอบครัวผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ ร้อยละ 14.1 ไม่มีงานทำ มั่วสุม ประชดประชัน กลุ่มใจ ร้อยละ 2.8 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รู้สาเหตุเลย มีอยู่ร้อยละ 2.0 และสาเหตุจากการอยากลองและเพื่อนชักชวน มีอยู่ร้อยละ 1.4 อยากลองและมีปัญหาครอบครัว ร้อยละ 1.0 มีเวลาว่างมากและยาหาได้ง่าย ร้อยละ 0.8 และอันดับสุดท้ายคือ ทำงานมากเมื่อยล้า มีเพียงร้อยละ 0.6

ตารางที่ 52
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับ
การป้องกันไม่ให้ติดยาเสพติด

การป้องกันไม่ให้ติดยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	32	6.3
พ่อแม่คอยตักเตือนให้ความอบอุ่นให้ความสนใจลูก	203	39.6
มีงานทำ ไม่ให้ว่าง	8	1.6
ให้คำแนะนำ อธิบาย ให้ความรู้	152	29.7
ไม่คบเพื่อนไม่ดี และให้ตำรวจกวาดล้าง	29	5.7
เวลาว่างให้เล่นกีฬา/อ่านหนังสือ/ดูโทรทัศน์	44	8.6
มีปัญหาควรปรึกษาผู้ใหญ่	11	2.1
ขึ้นอยู่กับจิตใจตนเอง	33	6.4
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 52 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บอกถึงการป้องกันไม่ให้ติดยาเสพติดว่าพ่อแม่ต้องคอยตักเตือนให้ความอบอุ่น ให้ความสนใจลูก โดยคิดเป็นร้อยละ 39.6 รองลงมาคือให้คำแนะนำอธิบายให้ความรู้ ร้อยละ 29.7 เวลาว่างให้เล่นกีฬา อ่านหนังสือ และดูโทรทัศน์ ร้อยละ 8.6 ขึ้นอยู่กับจิตใจตัวเอง ร้อยละ 6.4 ไม่รู้วิธีป้องกัน ร้อยละ 6.3 ไม่คบเพื่อนไม่ดีและให้ตำรวจกวาดล้าง ร้อยละ 5.7 มีปัญหาปรึกษาผู้ใหญ่ ร้อยละ 2.1 และมีงานทำไม่ว่างงาน ร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 53

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลและสื่อที่นำเชื่อถือได้
ในการบอกให้เชื่อในเรื่องของโทษของยาเสพติดและการป้องกัน

ความน่าเชื่อถือของสื่อบุคคล ที่จะบอกให้เชื่อเรื่อง โทษพิษของยาเสพติดและการป้องกัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	15	2.8
พ่อแม่	218	42.6
เพื่อน ดารา นักร้อง	46	9.0
นายจ้าง	1	0.2
วิทยุ	1	0.2
โทรทัศน์	72	14.1
วิทยุและโทรทัศน์	3	0.6
ทุก ๆ สื่อขึ้นอยู่กับโอกาส	156	30.5
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 53 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บอกว่า พ่อแม่จะเป็นผู้ที่นำเชื่อถือที่สุดในการบอกให้เชื่อเรื่องโทษพิษของยาเสพติดและการป้องกันโดยคิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมาคือทุก ๆ สื่อขึ้นอยู่กับโอกาส ร้อยละ 30.5 โทรทัศน์ ร้อยละ 14.1 เพื่อน ดารา นักร้อง ร้อยละ 9.0 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบว่าใครน่าเชื่อถือที่สุด มีอยู่ร้อยละ 2.8 วิทยุและโทรทัศน์ ร้อยละ 0.6 ส่วนความน่าเชื่อถือน้อยที่สุด ได้แก่ นายจ้าง และวิทยุ มีอยู่เท่ากันคือร้อยละ 0.2

ตารางที่ 54

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการแนะนำเพื่อไม่ให้ลองยาเสพติด

การแนะนำเพื่อนไม่ให้ลองยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	15	2.9
ไม่ควรลองยาเพราะไม่ดี	256	50.0
คบเพื่อนต้องดูให้ตึงถึงนิสัยใจคอ	15	2.9
บอกถึงโทษของยาและแนะนำให้ทำอย่างอื่น เช่น		
กีฬา กิจกรรม	184	36.0
พ่อแม่เป็นผู้นำหรือเป็นแบบอย่างที่ดี	12	2.4
ยกตัวอย่างให้เห็น ห้ามทันทีไม่ได้	11	2.1
ช่วยแก้ปัญหาให้	19	3.7
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 54 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถึงครึ่งหนึ่งที่แนะนำเพื่อไม่ให้ลองยาเพราะเป็นสิ่งไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือบอกถึงโทษของยาและแนะนำให้ทำอย่างอื่นเช่นเล่นกีฬา หรือร่วมกิจกรรมต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 36.0 ช่วยแก้ปัญหาให้ มีอยู่ร้อยละ 3.7 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบและบอกว่าการคบเพื่อนต้องดูให้ตึงถึงนิสัยใจคอมีอยู่เท่ากันคือร้อยละ 2.9 พ่อแม่เป็นผู้นำหรือแบบอย่างที่ดี ร้อยละ 2.4 อันดับสุดท้ายคือยกตัวอย่างให้เห็น ห้ามทันทีไม่ได้ มีอยู่ร้อยละ 2.1

ตารางที่ 55

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้ว่า
สิ่งไหนเป็นหรือไม่เป็นยาเสพติด

สิ่งที่ เป็นหรือไม่เป็นยาเสพติด	ไม่เป็นยาเสพติด		เป็นยาเสพติด		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝิ่น	10	2.0	502	98.0	512	100.0
กัญชา	4	0.8	508	99.2	512	100.0
กระท่อม	129	25.2	383	74.8	512	100.0
ทินเนอร์	12	2.3	500	97.7	512	100.0
ยาม้า	7	1.4	505	98.6	512	100.0
เฮโรอีน	8	1.6	504	98.4	512	100.0
ยาแก้ปวด	140	27.3	372	72.7	512	100.0
ถาวร 3 k	34	6.6	478	93.4	512	100.0
บุหรื	21	4.1	491	95.9	512	100.0
เครื่องดื่มชูกำลัง	168	32.8	344	67.2	512	100.0
เหล้า/เบียร์	124	24.2	388	75.8	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 55 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะรู้ว่าฝิ่นเป็นยาเสพติด โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่รู้ว่า เป็นกับไม่เป็นยาเสพติดจะได้จำนวน ร้อยละ 98.0 กับร้อยละ 2.0 กัญชาก็เช่นเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะรู้ว่า เป็นยาเสพติดโดยการเปรียบเทียบ กับกลุ่มที่ไม่รู้จะได้จำนวน ร้อยละ 99.2 กับร้อยละ 0.8 ส่วนกระท่อมนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่รู้ว่า เป็นยาเสพติดอยู่ 3 ใน 4 ส่วน คือร้อยละ 74.8 และไม่รู้ว่า เป็นยาเสพติดอยู่ร้อยละ 25.2 ทินเนอร์กลุ่มตัวอย่างรู้ว่า เป็นยาเสพติด ร้อยละ 97.7 ไม่รู้ว่า เป็นยาเสพติด ร้อยละ 2.3 ยาม้ากลุ่มตัวอย่างรู้ว่า เป็นยาเสพติดอยู่ร้อยละ 98.6 ไม่รู้ร้อยละ

1.4 เฮโรอิน รู้ว่าเป็นยาเสพติดอยู่ร้อยละ 98.4 ไม่รู้ร้อยละ 1.6 ยาแก้ปวดกลุ่มตัวอย่าง
 รู้ว่าเป็นยาเสพติดอยู่ร้อยละ 72.7 กาวกลุ่มตัวอย่างรู้ว่าเป็นยาเสพติด ร้อยละ 93.4 ไม่รู้
 ร้อยละ 6.6 บุหรี่กลุ่มตัวอย่างที่รู้ว่าเป็นยาเสพติดร้อยละ 95.9 ไม่รู้ร้อยละ 4.1 เครื่องดื่ม
 ชูกำลัง กลุ่มตัวอย่างรู้ว่าเป็นยาเสพติดอยู่ร้อยละ 67.2 ไม่รู้ร้อยละ 32.8 สำหรับเหล้า
 เบียร์นั้น กลุ่มตัวอย่างรู้ว่าเป็นยาเสพติดอยู่ร้อยละ 75.8 ไม่รู้ร้อยละ 24.2

ตารางที่ 56

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้ถึง
 อันตรายของยาเสพติดแต่ละประเภท

สิ่งที่ เป็นหรือไม่เป็นยาเสพติด	ไม่เป็นยาเสพติด		เป็นยาเสพติด		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝิ่น	287	56.1	225	43.9	512	100.0
กัญชา	162	31.1	350	68.9	512	100.0
กระท่อม	373	72.9	139	27.1	512	100.0
ทินเนอร์	145	28.3	367	71.7	512	100.0
ยาฆ่า	124	24.2	388	75.8	512	100.0
เฮโรอิน	329	64.3	183	35.7	512	100.0
ยาแก้ปวด	303	59.2	209	40.8	512	100.0
กาว 3 k	189	36.9	323	63.1	512	100.0
บุหรี่	88	17.2	424	82.8	512	100.0
เครื่องดื่มชูกำลัง	347	67.8	165	32.2	512	100.0
เหล้า/เบียร์	195	38.1	317	61.9	512	100.0

จากตารางที่ 56 กลุ่มตัวอย่างที่รู้ว่าฝิ่นอันตรายมีน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่าง
 ที่ไม่รู้ว่าฝิ่นอันตรายคือร้อยละ 43.9 กับร้อยละ 56.1 กลุ่มตัวอย่างที่รู้ว่ากัญชามี
 อันตรายมีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่รู้ว่ากัญชาคิดเป็นร้อยละ 68.9 กับ 31.1 กลุ่ม
 ตัวอย่างที่รู้ถึงอันตรายของกระท่อมมีน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่รู้ถึงอันตรายของกระท่อม
 คือร้อยละ 27.1 กับร้อยละ 72.9 กลุ่มตัวอย่างที่รู้ว่าทินเนอร์มีอันตรายมีมากกว่ากลุ่ม
 ตัวอย่างที่ไม่รู้ว่าทินเนอร์คิดเป็นร้อยละ 71.7 กับร้อยละ 28.3 กลุ่มตัวอย่างที่รู้ถึง
 อันตรายของยาม้ามีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่รู้คือร้อยละ 75.8 กับ 24.2 กลุ่มตัวอย่างที่
 รู้ถึงอันตรายของเฮโรอีนมีน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่รู้ถึงอันตรายของเฮโรอีน คือร้อยละ 35.7
 กับร้อยละ 64.3 กลุ่มตัวอย่างที่รู้ว่ายากแก้ปวดมีอันตรายมีน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่รู้คือร้อยละ
 40.8 กับร้อยละ 59.2 กลุ่มตัวอย่างที่รู้ว่ากาบ 3k มีอันตรายมีมากกว่ากลุ่มที่ไม่รู้คือร้อยละ
 63.1 กับ 36.9 กลุ่มตัวอย่างที่รู้ว่าบุหรี่มีอันตรายมีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่รู้ถึงอันตราย
 คือร้อยละ 82.8 กับ 17.2 กลุ่มตัวอย่างที่รู้ว่าเครื่องดื่มชูกำลังมีอันตรายมีน้อยกว่ากลุ่มที่
 ไม่รู้คือร้อยละ 32.2 กับ 67.8 ส่วนเหล้า เบียร์นั้น กลุ่มที่รู้ว่ามีอันตรายมีมากกว่ากลุ่ม
 ตัวอย่างที่ไม่รู้ว่ามีอันตรายคือร้อยละ 61.9 กับร้อยละ 38.1

ตารางที่ 57

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรู้จัก
สถานบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

สถานบำบัดรักษาผู้ติดยาที่รู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	84	16.4
วัดถ้ำกระบอก	376	73.4
วัดถ้ำกระบอกและวัดสวนแก้ว	1	0.2
วัดถ้ำกระบอกและวัดแตงราชบุรี	2	0.4
โรงพยาบาลศรีธัญญาและโรงพยาบาลสวนปรุง	8	1.6
วัดถ้ำกระบอก, โรงพยาบาลศรีธัญญา, สวนปรุง	5	1.0
พระอินทร์, ศูนย์รักษาวังทองกลาง ลาดพร้าว	6	1.2
วัดถ้ำกระบอก, วัด, โรงพยาบาล	1	0.2
โรงพยาบาลทั่วไป, ศูนย์ป้องกันยาเสพติด	29	5.6
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 57 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบสามในสี่ของทั้งหมด รู้ว่า ถ้ำกระบอกเป็นสถานบำบัดรักษาผู้ติดยา คือมีอยู่ถึงร้อยละ 73.4 รองลงมาคือกลุ่ม ตัวอย่างที่ไม่รู้จักสถานบำบัดรักษาผู้ติดยาเลย ร้อยละ 16.4 และรู้ว่าโรงพยาบาลทั่วไป ศูนย์ป้องกันยาเสพติด เป็นสถานบำบัดรักษาผู้ติดยา ร้อยละ 5.6 โรงพยาบาลศรีธัญญา และโรงพยาบาลสวนปรุง ร้อยละ 1.6 ศูนย์พระอินทร์และศูนย์รักษาวังทองกลาง ลาดพร้าว ร้อยละ 1.2 วัดถ้ำกระบอก, โรงพยาบาลศรีธัญญา, สวนปรุง ร้อยละ 1.0 วัดถ้ำ กระบอก, วัดแตงราชบุรี ร้อยละ 0.4 และบอกว่าถ้ำกระบอก, วัด, โรงพยาบาล กับบอกว่าวัดถ้ำกระบอกและวัดสวนแก้ว มีน้อยที่สุดเท่ากันคือร้อยละ 0.2

ตารางที่ 58

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับ
ปัญหาและอุปสรรคในการบำบัดรักษา

ปัญหาและอุปสรรคในการไม่ไปบำบัดรักษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	21	4.1
ยังไม่ต้องการเลิกยา/รักษา	96	18.8
กลัวตาย/เจ็บปวด/ถูกจับ/พ่อแม่ทราบ/สังคมรังเกียจ/ จิตใจไม่เข้มแข็งพอ	254	49.7
ไม่มีเงิน	54	10.5
กลัวและไม่มีเงิน	10	2.0
ไม่มีคนแนะนำ ไม่รู้จักสถานที่รักษา	35	6.9
คิดว่าไม่ได้ผล/ไปแล้วไม่ได้ผล	13	2.1
ไม่รักตัวเอง ประชดชีวิต	29	5.9
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 58 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบครึ่งที่คิดว่าปัญหาและอุปสรรคของการไม่ไปบำบัดรักษาคือ กลัวตาย กลัวเจ็บปวด กลัวถูกจับ กลัวพ่อแม่ทราบ กลัวสังคมรังเกียจ จิตใจไม่เข้มแข็งพอ ซึ่งมีอยู่ถึงร้อยละ 49.7 รองลงมาคือ ยังไม่ต้องการเลิกยาหรือรักษา ร้อยละ 18.8 ไม่มีเงิน ร้อยละ 10.5 ไม่มีคนแนะนำและไม่รู้จักสถานที่ ร้อยละ 6.9 ไม่รักตัวเอง ประชดชีวิต ร้อยละ 5.9 ไม่ทราบ ร้อยละ 4.1 คิดว่าไม่ได้ผลและไปแล้วไม่ได้ผล ร้อยละ 2.1 และลำดับสุดท้ายคือ กลัวและไม่มีเงิน ร้อยละ 2.0

ตารางที่ 59

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดที่จะมีส่วนช่วยป้องกัน

การมีส่วนช่วยป้องกัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ/ไม่เคยคิด	104	20.3
ห้ามปราม/ชี้แจงโทษและอันตรายของยาเสพติด	234	45.7
ช่วยเผยแพร่ความรู้/สมัครเป็นอาสาสมัครป้องกันในโรงงาน	82	16.0
ตกเตือน/แจ้งญาติผู้ติดยา	47	9.2
แจ้งฝ่ายควบคุมโรงงาน/แจ้งตำรวจ	21	4.1
วางตนเป็นตัวอย่างที่ดี	14	2.7
ห้ามสูบบุหรี่ในโรงงาน/ใครติดยาให้ไล่ออก	10	2.0
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 59 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบครึ่งที่คิดว่าช่วยป้องกัน การติดยาโดยการห้ามปราม ชี้แจงโทษและอันตรายของยาเสพติด โดยมีอยู่ถึงร้อยละ 45.7 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบและไม่เคยคิด ร้อยละ 20.3 ช่วยเผยแพร่ความรู้และสมัครเป็นอาสาป้องกันในโรงงานมีอยู่ ร้อยละ 16.0 ตกเตือนแจ้งญาติผู้ติดยา ร้อยละ 9.2 แจ้งฝ่ายควบคุมโรงงาน/แจ้งตำรวจ ร้อยละ 4.1 วางตนเป็นตัวอย่างที่ดี ร้อยละ 2.7 และห้ามสูบบุหรี่ในโรงงาน และใครติดยาให้ไล่ออก ร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อและทัศนคติต่อการดำรงชีพ การทำงาน
การใช้เวลาว่าง คุณธรรม ความมุ่งหวังในชีวิต

ตารางที่ 60

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคาดหวังในอนาคต

ความคาดหวังในอนาคต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้คิด ไม่ได้หวัง	109	21.3
ค้าขาย	50	9.8
กลับไปทำงานที่บ้านเดิม, อยากทำงานที่มั่นคง	48	9.4
อยากมีบ้าน มีเงิน มีครอบครัวที่เข้าใจกัน มีความสุข	33	6.4
ทำงานส่งตัวเองเรียน, อยากเรียนต่อ, ให้ลูกเรียนสูง ๆ	42	8.2
อยากทำงานด้านศิลปะ	2	0.4
ทำธุรกิจส่วนตัว	145	28.3
ทำทุกอย่างให้พ่อแม่มีความสุข	83	16.2
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 60 กลุ่มตัวอย่างที่มุ่งหวังหรือคาดหวังว่าจะทำธุรกิจส่วนตัวในอนาคตมีอยู่มากที่สุดคือร้อยละ 28.3 รองลงมาคือไม่ได้คาดหวังหรือไม่ได้คิดอะไรเลย ร้อยละ 21.3 และกลุ่มตัวอย่างที่คาดหวังว่าจะทำทุกอย่างให้พ่อแม่มีความสุขมีอยู่ร้อยละ 16.2 คิดจะค้าขายร้อยละ 9.8 กลับไปทำงานที่บ้านเดิมและอยากทำงานที่มั่นคง ร้อยละ 9.4 อยากมีบ้าน มีเงิน มีความสุขในครอบครัว ร้อยละ 6.4 และอยากทำงานด้านศิลปะ ร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 61

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเป็นที่พึ่งของคนอื่น

การเป็นที่พึ่งของคนอื่น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เป็น	22	4.3
พ่อแม่/ยาย	142	27.7
พี่น้อง	15	2.9
เพื่อน	2	0.4
ครอบครัวของตนเอง	86	16.8
พ่อแม่และลูกเมีย	86	16.8
พี่น้องและครอบครัวของตนเอง	7	1.4
พ่อแม่และพี่น้อง	152	29.7
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 61 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นที่พึ่งของพ่อแม่และพี่น้อง มีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมาคือเป็นที่พึ่งของพ่อแม่และยาย ร้อยละ 27.7 เป็นที่พึ่งของครอบครัวตนเองเท่ากับเป็นที่พึ่งของพ่อแม่และลูกเมีย คือร้อยละ 16.8 และไม่เป็นที่พึ่งของใครเลย ร้อยละ 4.3 เป็นที่พึ่งของพี่น้อง ร้อยละ 2.9 เป็นที่พึ่งของพี่น้องและครอบครัวของตนเอง ร้อยละ 1.4 ส่วนเป็นที่พึ่งของเพื่อนมีน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.4

ตารางที่ 62

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสุข

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสุข	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	7	1.4
มีครอบครัวดี อบอุ่น	224	43.8
อยากได้อะไรก็ได้ และมีความรักความเข้าใจ	86	16.8
ทำงานเก็บเงิน ประหยัด เสียสละ ช่วยตกทุกข์	52	10.2
มีที่อยู่อาศัย มีรถ มีทุกอย่างครบถ้วน	3	0.6
ทำใจให้สงบ ค่อย ๆ แก้ปัญหา	46	9.0
ไม่คิดมาก	66	12.9
ทำให้ดีที่สุด	28	5.5
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 62 กลุ่มตัวอย่างที่คิดว่าความสุขคือการมีครอบครัวดีและอบอุ่น มีมากที่สุดคือร้อยละ 43.8 รองลงมาคืออยากได้อะไรก็ได้และมีความรักความเข้าใจ ร้อยละ 16.8 ไม่คิดมาก ร้อยละ 12.9 ทำงานเก็บเงิน ประหยัด เสียสละ ช่วยผู้ตกทุกข์ ร้อยละ 10.2 ทำใจให้สงบค่อย ๆ แก้ปัญหา ร้อยละ 9.0 ทำให้ดีที่สุด ร้อยละ 5.5 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบว่าความสุขคืออะไรมีอยู่ร้อยละ 1.4 และกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าความสุขคือการมีที่พักอาศัย มีรถ มีทุกอย่างครบถ้วน มีอยู่น้อยที่สุดคือร้อยละ 0.6 เท่านั้น

ตารางที่ 63

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับคนดี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับคนดี	จำนวน	ร้อยละ
ไม่แน่ใจ	7	1.4
ประหลาดใจ มีเมตตา จิตใจกว้างขวาง	142	27.6
สุจริตขยันหมั่นเพียร รับผิดชอบ	111	21.6
ไม่เล่นการพนัน อายุมุขต่าง ๆ ไม่ติดยา	83	16.2
ช่วยเหลือสังคม ให้คำแนะนำปรึกษาได้	48	9.4
มีเหตุผล กริยามารยาท การพูด การกระทำดี	47	9.2
มีความจริงใจทั้งต่อหน้า และลับหลัง		
เสมอต้นเสมอปลาย	19	3.7
ไม่ก่อความเดือดร้อน ไม่เป็นอันธพาล	11	2.1
คิดรอบคอบ รู้การสิ่งใดควรมีควร	7	1.4
ซื่อตรง ยุติธรรม	8	1.6
นิสัยดี ไม่เบียดเบียนคนอื่น	4	0.8
ทุกอย่าง ไม่ผิดกฎหมาย จารีตประเพณี	9	1.8
มีพรหมวิหาร 4	3	0.6
ไม่ยุ่งเรื่องของคนอื่น ไม่นินทา	5	1.0
มีความรู้ การงานดี	1	0.2
เรียบง่าย ไม่ได้โอ้อวด ให้เกียรติผู้อื่น	1	0.2
มั่นใจตนเอง เชื่อตัวเอง เชื่อพ่อแม่	4	0.8
ทนุบำรุงบ้านเมืองไทยแท้จริง	2	0.4
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 63 กลุ่มตัวอย่าง คิดว่าคนดีคือคนประพฤติดีมีเมตตา
 จิตใจกว้างขวาง มีอยู่มากที่สุดคือ ร้อยละ 27.6 รองลงมาคือ สุจริตขยันหมั่นเพียร
 รับผิดชอบ ร้อยละ 21.6 ไม่เล่นการพนัน อบายมุขต่าง ๆ ไม่ติดยา ร้อยละ 16.2
 ช่วยเหลือสังคมให้คำแนะนำปรึกษาได้ ร้อยละ 9.4 มีเหตุผล กริยามารยาท การพูด
 การกระทำดี ร้อยละ 9.2 จริงใจทั้งต่อหน้าและลับหลัง ร้อยละ 3.7 ไม่ก่อความเดือดร้อน
 ไม่เป็นอันธพาล ร้อยละ 2.1 ทำทุกอย่างไม่ผิดกฎหมาย จารีตประเพณี ร้อยละ 1.8
 ซื่อตรงยุติธรรม ร้อยละ 1.6 คิดรอบคอบ รู้การสิ่งใดควรไม่ควร ร้อยละ 1.4 ไม่ยุ่งเรื่อง
 คนอื่น ไม่นินทา ร้อยละ 1.0 ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และมั่นใจตนเอง เชื่อพ่อแม่มีอยู่เท่ากัน
 คือร้อยละ 0.8 มีพรหมวิหาร 4 ร้อยละ 0.6 ทนบำรุงบ้านเมืองไทยแท้จริง ร้อยละ 0.4
 และอันดับสุดท้ายคือ มีความรู้การงานดี และไม่โอ้อวดให้เกียรติผู้อื่น ร้อยละ 0.2

ตารางที่ 64

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสัมพันธ์ที่คนในบ้านมีให้

ความสัมพันธ์ที่คนในบ้านมีให้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีใครรัก ไม่มีใครเอาใจใส่	3	0.6
ได้รับความรักเท่ากับทุกคนในบ้าน	447	87.3
ได้รับความรักมากที่สุดในบ้าน	62	12.1
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 64 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะได้รับความรักเท่ากับทุกคนในบ้าน โดยคิดเป็นร้อยละ 87.3 ในลำดับต่อมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับความรักมากที่สุดในบ้านมีอยู่ร้อยละ 12.1 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับความรักหรือไม่มีใครเอาใจใส่เลยมีอยู่น้อยที่สุดมีอยู่เพียงร้อยละ 0.6

ตารางที่ 65

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเรื่องที่วิตกกังวล

เรื่องที่วิตกกังวล	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	29	5.7
เรื่องงาน และสถานที่ทำงานมีฝุ่นมาก	237	46.3
หนี้สิน เงินทองไม่พอใช้	39	7.6
เบื่อ เป็นลูกจ้าง/รองงานอื่น/งานไม่มั่นคง	16	3.1
ปัญหาครอบครัว/ถูกบังคับไม่ให้เที่ยว	5	1.0
การเรียนของลูก	1	0.2
สุขภาพและปัญหาการติดยา	119	23.2
งานและปัญหาครอบครัว	45	8.8
เรื่องที่พ่อกอาศัย	21	4.1
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 65 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบครึ่งมีความวิตกกังวลเรื่องงานและเรื่องโรงงานมีฝุ่นมาก คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาคือวิตกกังวลเรื่องสุขภาพและปัญหาติดยา ร้อยละ 23.2 วิตกเรื่องงานและปัญหาครอบครัว ร้อยละ 8.8 วิตกกังวลเรื่องหนี้สิน เงินทองไม่พอใช้ ร้อยละ 7.6 ไม่มีเรื่องวิตกกังวลเลย ร้อยละ 5.7 เรื่องที่พ่อกอาศัย ร้อยละ 4.1 เรื่องเบื่อเป็นลูกจ้าง/รองงานอื่น/งานไม่มั่นคง ร้อยละ 3.1 เรื่องปัญหาครอบครัว/ถูกบังคับไม่ให้เที่ยว ร้อยละ 1.0 ส่วนเรื่องการเรียนของลูก มีน้อยที่สุดคือมีเพียงร้อยละ 0.2 เท่านั้น

ตารางที่ 66

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความไม่พอใจในงานที่ทำอยู่

ความไม่พอใจในงานที่ทำอยู่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ตอบ	471	92.0
สภาพแวดล้อมไม่ดี ฝุ่นเยอะ	3	0.6
เข้ากับเพื่อน ๆ ไม่ได้	1	0.2
ยังไม่ชอบงานที่ทำอยู่ อยากทำงานดีกว่านี้	8	1.6
งานไม่มั่นคง	5	1.0
งานหนัก/แบ่งพักแบ่งพวกในการทำงาน	6	1.2
เงินเดือนน้อย ไม่มีอนาคต	14	2.6
ใช้เวลาทำงานมากไปจึงไม่มีเวลาให้ครอบครัว	4	0.8
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 66 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดไม่ตอบถึงความไม่พอใจ คิดเป็นร้อยละ 92.0 ส่วนที่ตอบว่าไม่พอใจในงานที่ทำอยู่ คิดเป็นร้อยละเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ เงินเดือนน้อยไม่มีอนาคต ร้อยละ 2.6 ยังไม่ชอบงานที่ทำอยู่ อยากทำงานดีกว่านี้ ร้อยละ 1.6 งานหนัก/แบ่งพักแบ่งพวกในการทำงาน ร้อยละ 1.2 งานไม่มั่นคง ร้อยละ 1.0 ใช้เวลาทำงานมากไปจึงไม่มีเวลาให้ครอบครัว ร้อยละ 0.8 สภาพแวดล้อมไม่ดี ฝุ่นเยอะ ร้อยละ 0.6 และเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ร้อยละ 0.2 .

ตารางที่ 67

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความพอใจในงานที่ทำอยู่

ความพอใจในงานที่ทำอยู่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ตอบ	49	9.6
เข้ากับเพื่อนได้	31	6.1
รายได้ดี เงินได้เท่าวุฒิที่เรียน	66	12.9
เป็นงานที่ถนัด ชอบงานนี้ความเป็นอยู่ดี	211	41.1
นายจ้างใจดี ให้ความเป็นกันเอง	39	7.6
งานไม่หนัก	48	9.4
ไม่มีทางเลือก	15	2.9
อิสระ, สุจริต, ทำมานานแล้ว	53	10.4
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 67 กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจในงานที่ทำอยู่เพราะเป็นงานที่ถนัด ชอบงานนี้และความเป็นอยู่ดี มีมากที่สุดคือร้อยละ 41.1 รองลงมาคือรายได้ดี เงินได้ตามวุฒิ ร้อยละ 12.9 เป็นงานอิสระ สุจริต และทำมานานแล้ว ร้อยละ 10.4 ไม่ตอบ ร้อยละ 9.6 งานไม่หนัก ร้อยละ 9.4 นายจ้างใจดี ให้ความเป็นกันเอง ร้อยละ 7.6 เข้ากับเพื่อนได้ ร้อยละ 6.1 และลำดับสุดท้ายคือ พอใจเพราะไม่มีทางเลือก ร้อยละ 2.9

ตารางที่ 68

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการใช้เวลาว่างในวันหยุด

การใช้เวลาว่างในวันหยุด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเวลาว่าง	12	2.3
พักผ่อน ดูโทรทัศน์	134	26.3
เที่ยว	34	6.6
คุยกับเพื่อน/ดูหนัง/เล่นกีฬา/เล่นดนตรี/อ่านหนังสือ	33	6.4
ดูโทรทัศน์ สอนหนังสือลูก ทำสวนครัว	81	15.8
ทำงานบ้าน	141	27.5
เลี้ยงลูก ไปเยี่ยมลูก ไม่เยี่ยมพ่อแม่	28	5.5
ทำงานพิเศษ ทำงานอดิเรก	49	9.6
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 68 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการทำงานบ้าน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาคือการพักผ่อน ดูโทรทัศน์ ร้อยละ 26.3 ดูโทรทัศน์ สอนหนังสือลูก และทำสวนครัว ร้อยละ 15.8 ทำงานพิเศษ ทำงานอดิเรก ร้อยละ 9.6 เที่ยว ร้อยละ 6.6 คุยกับเพื่อน ดูหนัง เล่นกีฬา เล่นดนตรี และอ่านหนังสือ ร้อยละ 6.4 เลี้ยงลูกไม่เยี่ยมลูก ไม่เยี่ยมพ่อแม่ ร้อยละ 5.5 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเวลาว่างเลย มีอยู่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 69

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการทำกิจกรรมร่วมกัน

กิจกรรมที่ทำร่วมกัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	38	7.4
กีฬา งานรื่นเริง เทียว	93	18.1
ทอดกฐิน บริจาคโลหิต เทียว งานรื่นเริง	68	13.3
ทอดกฐิน งานรื่นเริง บริจาคโลหิต	34	6.7
กีฬา เทียว ทอดกฐิน บริจาคโลหิต และงานรื่นเริง	279	54.5
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 69 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งที่มีกิจกรรมร่วมกันหลายอย่างได้แก่ กีฬา เทียว ทอดกฐิน บริจาคโลหิต และงานรื่นเริง โดยคิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาคือมีกิจกรรมร่วมกันประเภทกีฬา รื่นเริง และเทียว ร้อยละ 18.1 กิจกรรมร่วมกันประเภททอดกฐิน บริจาคโลหิต เทียวและงานรื่นเริง ร้อยละ 13.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีกิจกรรมร่วมกันเลย มีอยู่ร้อยละ 7.4 และอันดับสุดท้ายคือกลุ่มที่มีกิจกรรมร่วมกันประเภททอดกฐิน งานรื่นเริง และบริจาคโลหิต ร้อยละ 6.7

ตารางที่ 70

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสวัสดิการต่าง ๆ ที่มีหรือไม่มีให้คนงาน

สวัสดิการต่าง ๆ ที่มีหรือไม่มี ให้คนงาน	มี		ไม่มี		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลานกีฬา	292	57.0	220	43.0	512	100.0
ที่อ่านหนังสือพิมพ์	256	50.0	256	50.0	512	100.0
โทรทัศน์ให้คนงานดู	166	32.4	346	67.6	512	100.0
เครื่องฉายวิดีโอ	112	21.9	400	78.1	512	100.0
เสียงตามสายในโรงงาน	267	52.1	245	47.9	512	100.0
เปิดวิทยุให้คนงานฟัง	160	31.3	352	68.8	512	100.0
ห้องประชุม	358	69.9	154	30.1	512	100.0
ที่พักคนงานอยู่ในโรงงาน	285	55.7	227	44.3	512	100.0
ห้องรวมเมื่อพักเที่ยงหรือ						
ห้องทำกิจกรรมร่วมกัน	192	37.5	320	62.5	512	100.0
คนให้ความรู้เรื่องยาเสพติด	114	22.3	397	77.5	512	100.0
ชมรมพนักงาน	88	17.2	424	82.8	512	100.0
โรงอาหาร	335	65.4	177	34.6	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 70 จะเปรียบเทียบให้เห็นถึงร้อยละระหว่างการมีและไม่มีสวัสดิการให้แก่คนงานโดยเริ่มจากงานกีฬานั้น มีให้กับคนงานเกินครึ่งคือมีให้ร้อยละ 57.0 ไม่มีให้ร้อยละ 43.0 ที่อ่านหนังสือพิมพ์ มีและไม่มีเท่ากันคือร้อยละ 50.0 โทรทัศน์มีให้คนงานดูน้อยกว่าไม่มีคือร้อยละ 32.4 กับ 67.6 เครื่องฉายวิดีโอ มีให้คนงานน้อยกว่าไม่มีคือร้อยละ 21.9 กับ 78.1 เสียงตามสายในโรงงาน มีให้มากกว่าไม่มีคือร้อยละ 52.1 กับ 47.9 การเปิดวิทยุให้คนงานฟังมีให้น้อยกว่าไม่มีคือร้อยละ 31.3 กับ 68.8

ห้องประชุมมีให้คนงานมากกว่าไม่มีให้คือร้อยละ 69.9 กับ 30.1 ที่พักคนงานในโรงงาน มีให้มากกว่าไม่มีคือร้อยละ 55.7 กับ 44.3 ห้องรวมเมื่อพักเพียงหรือห้องทำกิจกรรมร่วมกัน มีให้คนงานน้อยกว่าไม่มีคือร้อยละ 37.5 กับ 62.5 คนให้ความรู้เรื่องยาเสพติดมีให้น้อยมากเพียงหนึ่งในสี่ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่านั้นคือมีให้ร้อยละ 22.3 ไม่มีร้อยละ 77.5 ชมรมพนักงานมีให้น้อยมากเช่นเดียวกันคือมีให้ร้อยละ 17.2 ไม่มีร้อยละ 82.8 ส่วนโรงอาหารนั้นมีให้คนงานร้อยละ 65.4 และไม่มีให้ร้อยละ 34.6

ตารางที่ 71

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นของคนงานที่มีต่อเจ้าของโรงงาน

ความคิดเห็นของคนงานที่มีต่อเจ้าของโรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	41	8.0
ดี	263	51.4
เอาใจใส่ดี	12	2.3
เอาใจใส่ดี	97	18.9
มีระบบ เป็นระเบียบ	65	12.8
ให้ค่าตอบแทนเหมาะสม	3	0.6
เข้มงวด บ่นเก่ง อารมณ์เสียบ่อย	13	2.5
ให้ค่าตอบแทนน้อย เข้าใจยาก	12	2.3
ดูเสียงดัง	1	0.2
ไม่ค่อยพูด ขี้ม เอาใจใส่น้อย	5	1.0
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 71 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งที่คิดว่าเจ้าของโรงงานดี โดยคิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมาคือเอาใจใส่ดี ร้อยละ 18.9 มีระบบ เป็นระเบียบ ร้อยละ 12.8 ไม่ทราบร้อยละ 8.0 เข้มงวด บ่นเก่ง อารมณ์เสียบ่อย ร้อยละ 2.5 ให้คำตอบแทนน้อย เข้าใจยาก เท่ากันกับเอาใจเอาเปรียบคือ ร้อยละ 2.3 ไม่ค่อยพูด ชิมเอาใจใส่น้อย ร้อยละ 1.0 ให้คำตอบเหมาะสม ร้อยละ 0.6 และลำดับสุดท้ายคือความคิดเห็นที่ว่าเจ้าของโรงงาน ดุ เสียงดัง มีอยู่เพียงร้อยละ 1.0 เท่านั้น

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการใช้จ่ายยาเสพติด

ตารางที่ 72

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อการลองยา

อิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อการลองยา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	76	14.8
มีน้อยเพราะอยู่ที่ใจตัวเอง	35	6.8
มีปานกลางเพราะหัวอ่อน ทำตามเพื่อน	130	25.4
มีมากที่สุด เพราะอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกันและควบคุมตัวเองไม่ได้	271	53.0
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 72 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งคิดว่า เพื่อนมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการลองยา เพราะอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน และควบคุมตัวเองไม่ได้คือมีอยู่ถึงร้อยละ 53.00 รองลงมาคือ มีอิทธิพลปานกลาง เพราะหัวอ่อนทำตามเพื่อน ร้อยละ 25.4 ไม่มีอิทธิพลเลย ร้อยละ 14.8 และมีน้อยเพราะอยู่ที่ใจตัวเอง ร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 73

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการช่วยเหลือผู้ติดยา

การช่วยเหลือผู้ติดยา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ/ไม่บอก	16	3.1
พยายามบอกให้เลิกและให้ไปรักษา	275	53.7
พาไปปรึกษาแพทย์	100	19.5
พยายามให้เพื่อนห่างจากยาเสพติด	13	2.5
ตักเตือนให้รู้จักโทษให้ลดปริมาณยาและเลิกถึงครอบครัว	92	18.0
ไม่มีทางช่วย ตัวใครตัวมัน	4	0.8
บอกพ่อแม่ ผู้ติดยา	9	1.8
พาไปปรึกษาผู้มีความรู้เรื่องยาเสพติด	3	0.6
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 73 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งจะช่วยเหลือผู้ติดยาด้วยการพยายามบอกให้เลิกและให้ไปรักษา ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 53.7 อันดับรองลงมาคือพาไปปรึกษาแพทย์ ร้อยละ 19.5 ช่วยโดยตักเตือนให้รู้จักโทษให้ลดปริมาณยาและเลิกถึงครอบครัวร้อยละ 18.0 ไม่ทราบและไม่บอก ร้อยละ 3.1 พยายามให้เพื่อนห่างจากยาเสพติด ร้อยละ 2.5 บอกพ่อแม่ผู้ติดยา ร้อยละ 1.8 ไม่มีทางช่วย ตัวใครตัวมัน ร้อยละ 0.8 และพาไปปรึกษาผู้มีความรู้เรื่องยาเสพติดมีอยู่น้อยที่สุดคือ ร้อยละ 0.6

ตารางที่ 74

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของคนติดยาได้ง่าย

ลักษณะของคนติดยาได้ง่าย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	5	1.0
มีปัญหาในครอบครัว	13	2.6
การศึกษาน้อย ความยากจน ความเครียด	86	16.8
การศึกษาน้อย ความยากจน ไม่มีงานทำ	8	1.6
นิสัยส่วนตัว อยากรอง คบเพื่อนไม่ดี	224	43.7
จน นิสัยไม่ดี คิดมาก เก็บกด	148	28.8
มีปัญหาในครอบครัว การศึกษาน้อย ยากจน	3	0.6
รวย มีเวลาว่างมาก ใจง่ายตามเพื่อน	25	4.9
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 74 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.7 คิดว่าลักษณะของคนติดยาได้ง่ายคือนิสัยส่วนตัว อยากรอง คบเพื่อนไม่ดี รองลงมาคือ จน นิสัยไม่ดี คิดมาก เก็บกด ร้อยละ 28.8 การศึกษาน้อย ความยากจน ความเครียด ร้อยละ 16.8 รวย มีเวลาว่างมาก ใจง่ายตามเพื่อน ร้อยละ 4.9 ปัญหาในครอบครัว ร้อยละ 2.6 การศึกษาน้อย ความยากจน ไม่มีงานทำ ร้อยละ 1.6 ไม่ทราบ ร้อยละ 1.0 และอันดับสุดท้ายคือ ปัญหาในครอบครัว การศึกษาน้อย ยากจน ร้อยละ 0.6

ตารางที่ 75

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงโทษผู้ค้ายา

การลงโทษผู้ติดยา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ควร/ไม่เกี่ยว	7	1.4
ลงโทษอย่างเด็ดขาด ประหารชีวิต	167	32.6
จำคุกตลอดชีวิต	245	47.7
จำคุก 5-10 ปี ขึ้นไป	42	8.2
ประหารชีวิต และจำคุกตลอดชีวิต	10	2.0
ห้ามไม่ให้ค้าขาย	10	2.0
บทลงโทษเดิมคืออยู่แล้ว	31	6.1
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 75 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบครึ่งที่ต้องการให้ลงโทษผู้ค้ายาเสพติดด้วยการจำคุกตลอดชีวิต คือมีอยู่ถึงร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ ลงโทษอย่างเด็ดขาดด้วยการประหารชีวิต ร้อยละ 32.6 จำคุก 5-10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 8.2 บทลงโทษเดิมมีอยู่แล้ว ร้อยละ 6.1 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ลงโทษโดยการประหารชีวิต และจำคุกตลอดชีวิต มีเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการให้ลงโทษโดยการห้ามไม่ให้ค้าขาย คือร้อยละ 2.0 และกลุ่มตัวอย่างที่คิดว่าไม่ควรลงโทษหรือไม่เกี่ยวข้อง มีอยู่น้อยที่สุดร้อยละ 1.4

ตารางที่ 76

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคำพูดและข้อความเชิงชวนไม่ให้ลองยา
ผ่านทางวิทยุและโทรทัศน์

คำพูดและข้อความเชิงชวนไม่ให้ลองยาผ่านทาง วิทยุและโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	21	4.1
แนะนำตัดเต้าน ชี้แจง ไม่ให้ไปลองเสฟ	345	67.4
บทลงโทษผู้ค้าและผู้เสฟ	69	13.5
แนะนำตัดเต้านและบทลงโทษผู้ค้าและผู้เสฟ	16	3.1
ห้ามตนเองไม่ให้ลองยา และ เล่นกีฬา	17	3.3
รณรงค์ให้เห็นภาพ และผลของผู้เสฟบ่อย ๆ	42	8.2
ปลูกฝังตั้งแต่เด็กให้รู้ถึงโทษภัยของยาเสพติด	2	0.4
รวม	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 76 กลุ่มตัวอย่างเกินกว่าครึ่งที่เห็นว่าควรแนะนำตัดเต้าน
ชี้แจงไม่ให้ไปลองยาผ่านทางวิทยุและโทรทัศน์ คือมีอยู่ถึงร้อยละ 67.4 รองลงมาคือบท
ลงโทษผู้ค้าและผู้เสฟ ร้อยละ 13.5 รณรงค์ให้เห็นภาพ และผลของผู้เสฟบ่อย ๆ
ร้อยละ 8.2 ไม่ทราบว่าจะใช้ข้อความอะไร ร้อยละ 4.1 ห้ามตนเองไม่ให้ลองยาและ
เล่นกีฬา ร้อยละ 3.3 แนะนำตัดเต้านและบทลงโทษผู้ค้าและผู้เสฟ ร้อยละ 3.1
ส่วนการปลูกฝังตั้งแต่เด็กให้รู้ถึงโทษภัยของยาเสพติดมีอยู่น้อยที่สุด คือมีเพียงร้อยละ 0.4
เท่านั้น

ตารางที่ 77

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความสนใจเกี่ยวกับ
เรื่องของการยาเสพติด

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	ไม่สนใจเลย		สนใจบ้าง		สนใจมาก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจับกุมผู้ค้า	61	11.9	309	60.4	142	27.7	512	100.0
การบำบัดรักษา/การฟื้นฟู สภาพผู้ติดยา	109	21.3	316	61.7	87	17.0	512	100.0
สถานการณ์ของยาเสพติด ระดับชาติ	221	43.2	237	46.3	54	10.5	512	100.0
สถานการณ์ยาเสพติด ของทั่วโลก	268	52.3	201	39.3	43	8.4	512	100.0
การป้องกันการต่อต้าน ยาเสพติด	97	18.9	301	58.8	114	22.3	512	100.0
ผลของยาเสพติดต่อ สุขภาพและสังคม	77	15.0	302	59.0	133	26.0	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 77 กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจเรื่องของการยาเสพติดมากน้อย
ดังนี้ การจับกุมผู้ค้า สนใจบ้างมีมากที่สุดคือ ร้อยละ 60.4 รองลงมาคือสนใจมาก ร้อยละ
27.7 ส่วนไม่สนใจเลยมีน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 11.9 การบำบัดรักษา/การฟื้นฟูสภาพผู้ติดยา
สนใจบ้าง มีมากที่สุดคือ ร้อยละ 61.7 รองลงมาคือไม่สนใจเลย ร้อยละ 21.3 และน้อย
ที่สุดคือ สนใจมาก ร้อยละ 17.0 สถานการณ์ของยาเสพติดระดับชาติ สนใจบ้าง มีมากที่สุด
คือ ร้อยละ 46.3 รองลงมาคือไม่สนใจเลย ร้อยละ 43.2 และสนใจมากมีน้อยที่สุดคือ
ร้อยละ 10.5 สถานการณ์ยาเสพติดของทั่วโลก ไม่สนใจเลยมีมากที่สุด ร้อยละ 52.3 รองลงมา

คือสนใจบ้าง ร้อยละ 39.3 และสนใจมาก มีน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 8.4 การบ่งชี้การต่อต้านยาเสพติด สนใจบ้าง มีมากที่สุดคือ ร้อยละ 58.8 รองลงมาคือสนใจมาก ร้อยละ 22.3 และไม่ใส่ใจเลย มีน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 18.9 ส่วนผลของยาเสพติดต่อสุขภาพและสังคมนั้น กลุ่มตัวอย่างที่สนใจบ้างมีมากที่สุด ร้อยละ 59.0 รองลงมาคือสนใจมาก ร้อยละ 26.0 และไม่สนใจเลย มีน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 15.0

ตารางที่ 78

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย
เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด

การเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับ เรื่องยาเสพติด	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยาเสพติดเป็นปัญหาของสังคม	504	98.4	8	1.6	512	100.0
การติดยามีสาเหตุเพราะยาเสพติด						
หาง่ายในสังคมไทย	471	92.0	41	8.0	512	100.0
ผู้ติดยาเป็นผู้ช่วยไม่ใช่ผู้ร้าย	374	73.0	138	27.0	512	100.0
ผู้เสพยาคือผู้หลงยาเพราะอยาก						
ทราบว่ายเสพติดแล้วจะเป็นอย่างไร	484	94.5	28	5.5	512	100.0
ผู้ติดยาคือผู้ที่มีปัญหาแล้วหาทางแก้ไข/ หนทางออกไม่ได้	406	79.3	106	20.7	512	100.0
ความรู้เรื่องอันตรายของยาเสพติด						
จะสามารถยังยั้งไม่ให้คนลอง						
เสพยาได้	450	87.9	62	12.1	512	100.0
คนเสพยาเป็นอาชญากร สมควร						
ได้รับการลงโทษ	296	57.8	216	42.2	512	100.0
คนค้ายาและคนผลิตยาเสพติดเท่านั้น						
เป็นอาชญากร ควรได้รับการ						
ลงโทษอย่างรุนแรง	487	95.1	25	4.9	512	100.0
ปัญหาในครอบครัวทำให้คนติดยา	480	93.8	32	6.3	512	100.0
หากคนในครอบครัวติดยาเสพติด						
ต้องช่วยกันแก้ปัญหา	51	10.0	461	90.0	512	100.0

ตารางที่ 78 (ต่อ)

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย
เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด

การเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับ เรื่องยาเสพติด	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดควร ปรับปรุงแก้ไขให้มีบทลงโทษที่ รุนแรง เช่น ประหารชีวิตผู้ค้า และผู้ผลิต	421	82.2	91	17.8	512	100.0
เจ้าหน้าที่บ้านเมืองควรกวาดล้างในเรื่อง การค้าและการผลิตยาให้มากกว่านี้	501	97.9	11	2.1	512	100.0
ผู้ติดยาไม่กล้าไปบำบัดรักษา เพราะอายไม่อยากให้คนรู้	335	65.4	177	34.6	512	100.0
คนติดยาไม่กล้าไปบำบัดรักษา เพราะไม่มีเงินจะรักษา	310	60.5	202	39.5	512	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 78 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดดังนี้
ยาเสพติดเป็นปัญหาสังคม มีผู้เห็นด้วยเกือบทั้งหมดคือ ร้อยละ 98.4 ไม่เห็นด้วยเพียงร้อยละ
1.6 การติดยามีสาเหตุเพราะยาเสพติดหาง่ายในสังคมไทย เห็นด้วย ร้อยละ 92.0 ไม่เห็น
ด้วย ร้อยละ 8.0 ผู้ติดยาเป็นผู้ป่วยไม่ใช่ผู้ร้าย เห็นด้วยประมาณสามในสี่คือ ร้อยละ 73.0
ไม่เห็นด้วยร้อยละ 27.0 ผู้เสพยาคือผู้ทดลองยาเพราะอยากทราบว่าเสพลแล้วจะเป็นอย่างไร
เห็นด้วยถึงร้อยละ 94.5 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 5.5 ผู้ติดยาคือผู้ที่มีปัญหาแล้วหาทางแก้ไข/หา
ทางออกไม่ได้ เห็นด้วย ร้อยละ 79.3 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 20.7 ความรู้เรื่องอันตรายของ

ยาเสพติดจะสามารถยับยั้งไม่ให้คนลองเสพยาได้ เห็นด้วย ร้อยละ 87.9 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 12.1 คนเสพยาเป็นอาชญากรสมควรได้รับการลงโทษ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยไม่ต่างกันมากนัก คือเห็นด้วย ร้อยละ 57.8 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 42.2 คนค้ายาและคนผลิตยาเสพติดเท่านั้นเป็นอาชญากรควรได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง มีผู้เห็นด้วยสูงถึง ร้อยละ 95.1 ไม่เห็นด้วยเพียงร้อยละ 4.9 ปัญหาในครอบครัวทำให้คนติดยา เห็นด้วยสูงถึงร้อยละ 93.8 ไม่เห็นด้วยมีเพียงร้อยละ 6.3 หากคนในครอบครัวติดยาเสพติดต้องช่วยกันปกปิด มีผู้เห็นด้วยน้อยมากเพียงร้อยละ 10.0 แต่ผู้ไม่เห็นด้วยมีสูงถึงร้อยละ 90.0 กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดควรปรับปรุงแก้ไขให้มีบทลงโทษที่รุนแรง เช่น ประหารชีวิต ผู้ค้าและผู้ผลิต มีผู้เห็นด้วยเกินกว่าสามในสี่ส่วนคือ เห็นด้วย ร้อยละ 82.2 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 17.8 เจ้าหน้าที่บ้านเมืองควรกวาดล้างในเรื่องการค้าและการผลิตยาให้มากกว่านี้ มีผู้เห็นด้วยเกือบทั้งหมดคือ ร้อยละ 97.9 และไม่เห็นด้วยเพียงร้อยละ 2.1 ผู้ติดยาไม่กล้าไปบำบัดรักษาเพราะอายไม่ยอมให้คนรู้ เห็นด้วย ร้อยละ 65.4 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 34.6 ส่วนเรื่องคนติดยาไม่กล้าไปบำบัดรักษาเพราะไม่มีเงินจะรักษานั้น มีผู้เห็นด้วยอยู่ร้อยละ 60.5 และไม่เห็นด้วยอยู่ ร้อยละ 39.5

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับอัตราการเปิดรับสาร
ด้านการป้องกันยาเสพติด ตามสมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 79

การวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดระหว่าง
ผู้ใช้แรงงานเพศชายกับผู้ใช้แรงงานเพศหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	p
ชาย	224	.6826	.215		
หญิง	288	.6774		.27	>.05

จากข้อมูลในตารางที่ 79 พบว่าการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด ระหว่าง
ผู้ใช้แรงงานเพศชายกับผู้ใช้แรงงานเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ดังนั้นเพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดของ
กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 80

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับสาร
ด้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
15-20 ปี	132	.6804	.1954		
21-25 ปี	145	.6771	.2129		
26-30 ปี	120	.7280	.2133		
31-35 ปี	48	.6705	.2354		
36-40 ปี	39	.5734	.2680		
41-45 ปี	14	.6234	.1742		
46-61 ปี	14	.6688	.1266	2.8400	<.05
รวม	512	.6797	.2151		

จากข้อมูลในตารางที่ 80 พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสารด้านการป้องกัน
ยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานกลุ่มอายุต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 โดยกลุ่มอายุ 26-30 ปี มีการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดมากที่สุด รองลงมา
คือกลุ่มอายุ 15-20 ปี, 21-25 ปี, 31-35 ปี, 46-61 ปี, 41-45 ปี และกลุ่มอายุ
36-40 ปี ตามลำดับ ดังนั้นอายุจึงมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 81

แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ระหว่างกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	36-40 ปี	41-45 ปี	46-61 ปี	31-35 ปี	21-25 ปี	15-20 ปี	26-30 ปี
(ค่าเฉลี่ย)	(.5734)	(.6234)	(.6688)	(.6705)	(.6771)	(.6804)	(.7280)
36-40 ปี	-	.0500	.0954	.0971	.1037	.1070	.1546*
41-45 ปี		-	.0454	.0471	.0537	.0570	.1046
46-61 ปี			-	.0017	.0083	.0116	.0592
31-35 ปี				-	.0066	.0099	.0575
21-25 ปี					-	.0033	.0509
15-20 ปี						-	.0476
26-30 ปี							-

จากข้อมูลในตารางที่ 81 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผู้ใช้
แรงงานกลุ่มอายุต่าง ๆ ทีละคู่แล้ว ก็พบว่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ก็คือผู้ใช้แรงงานกลุ่มอายุ 26-30 ปี มีการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดมากกว่ากลุ่ม
อายุ 36-40 ปี ส่วนผู้ใช้แรงงานกลุ่มอายุอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันในการเปิดรับสารด้าน
การป้องกันยาเสพติด

ตารางที่ 82

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับสาร
ด้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานที่ระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
ประถมศึกษา	328	.6386	.2220		
มัธยมศึกษาตอนต้น	115	.7407	.1643		
มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป	69	.7734	.2054	18.3215	<.05
รวม	512	.6797	.2151		

จากข้อมูลในตารางที่ 82 พบว่าค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ของผู้ใช้แรงงาน ระดับการศึกษาต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป มีการเปิดรับสารด้าน
การป้องกันยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
และระดับประถมศึกษาตามลำดับ ดังนั้นระดับการศึกษาจึงมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสารด้าน
การป้องกันยาเสพติด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 83.

แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ระหว่างกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา (ค่าเฉลี่ย)	ประถมศึกษา (.6386)	มัธยมศึกษา (.7407)	มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป (.7734)
ประถมศึกษา	-	.1021*	.1348*
มัธยมศึกษาตอนต้น		-	.0327
มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป			-

จากข้อมูลในตารางที่ 83 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ใช้แรงงานระดับการศึกษาต่าง ๆ ที่ละคู่แล้ว ก็พบว่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ก็คือ กลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป และมัธยมศึกษาตอนต้น มีการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดมากกว่ากลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไปกับระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่มีความแตกต่างกันในการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด

ตารางที่ 84

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับสาร
ด้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน

สถานภาพสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
โสด	234	.6892	.2168		
แต่งงานแล้ว	262	.6676	.2147		
เคยแต่งงานแล้วเลิกกัน	16	.7386	.1932	1.2447	>.05
รวม	512	.6797	.2151		

จากข้อมูลในตารางที่ 84 พบว่าค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยา
เสพติดของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพการสมรสต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นสถานภาพการสมรสจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสารด้าน
การป้องกันยาเสพติดซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 85

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับสาร
ด้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน

ระยะเวลาในการทำงาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
1-5 ปี	381	.6798	.2192		
6-10 ปี	89	.6987	.2152		
11-15 ปี	26	.6329	.1863		
16-30 ปี	16	.6477	.1517	.7582	>.05
รวม	512	.6797	.2151		

จากข้อมูลในตารางที่ 85 พบว่าค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ของผู้ใช้แรงงานที่มีระยะเวลาการทำงานต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ดังนั้นระยะเวลาในการทำงานจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสารด้าน
การป้องกันยาเสพติด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 86

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในการเปิดรับสาร
ด้านการป้องกันยาเสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
ไม่เกิน 2,000 บาท	16	.4773	.1833		
2,001-4,000 บาท	305	.6659	.2126		
4,001-6,000 บาท	157	.7192	.2113		
6,001-8,000 บาท	34	.7166	.208	7.5128	>.05
รวม	512	.6797	.2151		

จากข้อมูลในตารางที่ 86 พบว่าค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ของกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ระหว่าง 4,001-6,000 บาท จะมีการเปิดรับสารด้าน
การป้องกันยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่มีรายได้ 6,001-8,000 บาท กลุ่มที่มี
รายได้ 2,001-4,000 บาท และไม่เกิน 2,000 บาทตามลำดับ ดังนั้น รายได้จึงมีความ
สัมพันธ์กับการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติดตามสมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 87

แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติด
ระหว่างกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้ (ค่าเฉลี่ย)	ไม่เกิน 2,000 บาท (.4773)	2,001- 4,000 บาท (.6659)	6,001- 8,000 บาท (.7166)	4,001- 6,000 บาท (.7192)
ไม่เกิน 2,000 บาท	-	.1886*	.2393*	.2419*
2,001-4,000 บาท		-	.0507	.0533
6,001-8,000 บาท			-	.0026
4,001-6,000 บาท				-

จากข้อมูลในตารางที่ 87 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
ผู้ใช้แรงงานรายได้ต่าง ๆ ที่ระบุแล้วก็พบว่า ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ก็คือกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ 4,001-6,000 กลุ่มที่มีรายได้ 6,001-8,000 บาท
และกลุ่มที่มีรายได้ 2,001-4,000 บาท จะมีการเปิดรับสารต้านการป้องกันยาเสพติดมากกว่า
กลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ไม่เกิน 2,000 บาท ส่วนกลุ่มอื่น ๆ นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับความรู้เกี่ยวกับสาร
ด้านการป้องกันยาเสพติดที่ได้รับจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลตามสมมติฐานที่ 2

ตารางที่ 88

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ระหว่างผู้ใช้แรงงานเพศชายกับแรงงานเพศหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	p
ชาย	224	19.9330	3.675	.13	>.05
หญิง	288	19.8924	3.575	.13	

จากข้อมูลในตารางที่ 88 พบว่าความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ระหว่างผู้ใช้แรงงานเพศชายกับผู้ใช้แรงงานเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นเพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกัน
ยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

ตารางที่ 89

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
15-20 ปี	132	19.7348	3.5808		
21-25 ปี	145	19.6207	3.9159		
26-30 ปี	120	20.0417	3.3772		
31-35 ปี	48	19.9167	2.8941		
36-40 ปี	39	21.0714	3.7833		
41-45 ปี	14	20.0714	3.1736		
46-61 ปี	14	20.0000	3.2581	.7978	>.05
รวม	512	19.9102	3.6155		

จากข้อมูลในตารางที่ 89 พบว่าค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานกลุ่มอายุต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นอายุจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

ตารางที่ 90

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
ประถมศึกษา	328	19.4848	3.6997		
มัธยมศึกษา	115	20.4870	3.2535		
มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป	69	20.9710	3.4767	6.8577	>.05
รวม	512	19.9102	3.6155		

จากข้อมูลในตารางที่ 90 พบว่าค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานระดับการศึกษาต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป มีความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับประถมศึกษา ตามลำดับ ดังนั้น ระดับการศึกษาจึงมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

ตารางที่ 91

แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ระหว่างกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา (ค่าเฉลี่ย)	ประถมศึกษา (19.4848)	มัธยมศึกษาตอนต้น (20.4870)	มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป (20.9710)
ประถมศึกษา	-	1.0022*	1.4862*
มัธยมศึกษา		-	.4840
มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป			-

จากข้อมูลในตารางที่ 91 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
ผู้ใช้แรงงานระดับการศึกษาต่าง ๆ ที่ละคู่แล้วก็พบว่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ก็คือ กลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป และ
มัธยมศึกษาตอนต้นมีความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดมากกว่ากลุ่มผู้ใช้แรงงาน
ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลายขึ้นไปกับระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ไม่มีความแตกต่างกันในความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติด

ตารางที่ 92

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
โสด	234	19.5641	3.7608		
แต่งงานแล้ว	262	20.1908	3.4919		
เคยแต่งงานแล้วเลิกกัน	16	20.3750	3.1596	2.0014	>.05
รวม	512	19.9102	3.6155		

จากข้อมูลในตารางที่ 92 พบว่าค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพการสมรสต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นสถานภาพการสมรสจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติดซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

ตารางที่ 93

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ของค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกันยาเสพติด
ของผู้ใช้แรงงานที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน

ระยะเวลาในการทำงาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
1-5 ปี	381	19.6955	3.7087		
6-10 ปี	89	20.3820	3.2631		
11-15 ปี	26	21.0000	3.2373		
16-30 ปี	16	20.6250	3.4424	1.9597	>.05
รวม	512	19.9102	3.6155		

จากข้อมูลในตารางที่ 93 พบว่าค่าเฉลี่ยของสารต้านการป้องกันยาเสพติดของผู้ใช้
แรงงานที่มีระยะเวลาการทำงานต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ดังนั้นระยะเวลาในการทำงานจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารต้านการป้องกัน
ยาเสพติด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

ตารางที่ 94
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ของค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ของผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
ไม่เกิน 2,000 บาท	16	17.1875	4.7359		
2,001-4,000 บาท	305	19.7443	3.5178		
4,001-6,000 บาท	157	20.3758	3.5178		
6,001-8,000 บาท	34	20.5294	3.7516	4.5309	>.05
รวม	512	19.9102	3.6155		

จากข้อมูลในตารางที่ 94 พบว่าค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ระหว่าง 6,001-8,000 บาท จะมีความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่มีรายได้ 4,001-6,000 บาท 2,001-4,000 บาท และไม่เกิน 2,000 บาท ตามลำดับ ดังนั้นรายได้จึงมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

ตารางที่ 95

แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
ระหว่างกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้ (ค่าเฉลี่ย)	ไม่เกิน 2,000 บาท (17.1857)	2,001- 4,000 บาท (19.7443)	4,001- 6,000 บาท (20.3758)	6,001- 8,000 บาท (20.5294)
ไม่เกิน 2,000 บาท	-	2.5568	3.1883*	3.3419*
2,001-4,000 บาท		-	.6315	.7851
4,001-6,000 บาท			-	.1536
6,001-8,000 บาท				-

จากข้อมูลในตารางที่ 95 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
ผู้ใช้แรงงาน รายได้ต่าง ๆ ที่ละคู่แล้ว ก็พบว่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ก็คือ กลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ 6,001-8,000 บาท และกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้
4,001-6,000 บาท จะมีความรู้เกี่ยวกับสารด้านการป้องกันยาเสพติดมากกว่ากลุ่มผู้ใช้
แรงงานที่มีรายได้ ไม่เกิน 2,000 บาท สำหรับกลุ่มอื่น ๆ นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 9 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับทัศนคติต่อการ
ใช้ยาเสพติดและการป้องกัน ตามสมมติฐานที่ 3

ตารางที่ 96

การวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกัน
ระหว่างผู้ใช้แรงงานเพศชายกับผู้ใช้แรงงานเพศหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	p
ชาย	224	1.7834	.104		
หญิง	288	1.7893	.130	.65	>.05

จากข้อมูลในตารางที่ 96 พบว่าทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกันระหว่าง
ผู้ใช้แรงงานเพศชายกับผู้ใช้แรงงานเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ดังนั้นเพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกันของกลุ่ม
ผู้ใช้แรงงานซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

ตารางที่ 97

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ
ทัศนคติต่อการใช้จ่าย เสพติดและการป้องกันของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
15-20 ปี	132	1.7931	.1037		
21-25 ปี	145	1.7786	.1030		
26-30 ปี	120	1.7625	.1035		
31-35 ปี	48	1.7829	.0981		
36-40 ปี	39	1.7922	.1024		
41-45 ปี	14	1.7820	.1287		
46-61 ปี	14	1.7632	.0940	.4514	>.05
รวม	512	1.7867	.1030		

จากข้อมูลในตารางที่ 97 พบว่าค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการใช้จ่าย เสพติดและการ
ป้องกันของผู้ใช้แรงงานกลุ่มอายุต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ดังนั้นอายุจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้จ่าย เสพติดและการป้องกันของกลุ่ม
ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

ตารางที่ 98

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติ
ต่อการใช้จ่ายยาเสพติดและการป้องกันของผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
ประถมศึกษา	328	1.7757	.1052		
มัธยมศึกษาตอนต้น	115	1.8092	.0878		
มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป	69	1.8017	.1091	5.4326	>.05
รวม	512	1.7867	.1030		

จากข้อมูลในตารางที่ 98 พบว่าค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการใช้จ่ายยาเสพติดและการป้องกันของผู้ใช้แรงงานระดับการศึกษาต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้จ่ายยาเสพติดและจะเห็นด้วยกับการป้องกันยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป และระดับประถมศึกษา ตามลำดับ ดังนั้น ระดับการศึกษาจึงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้จ่ายยาเสพติดและการป้องกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

ตารางที่ 99

แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกัน
ระหว่างกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา (ค่าเฉลี่ย)	ประถมศึกษา (1.7757)	มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป (1.8017)	มัธยมศึกษาตอนต้น (1.8092)
ประถมศึกษา	-	.0260	.0335*
มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป		-	.0075
มัธยมศึกษาตอนต้น			-

จากข้อมูลในตารางที่ 99 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
ผู้ใช้แรงงานระดับการศึกษาต่าง ๆ ที่ละคู่แล้วพบว่า ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ก็คือกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการ
ใช้ยาเสพติดและจะเห็นด้วยกับการป้องกันยาเสพติดมากกว่ากลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับ
ประถมศึกษา ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ที่เหลือไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 100

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติ
ต่อการใช้จ่าย เสพติดและการป้องกันของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
โสด	234	1.7901	.1074		
แต่งงานแล้ว	262	1.7838	.1010		
เคยแต่งงานแล้วเลิกกัน	16	1.7829	.0662	.2417	>.05
รวม	512	1.7867	.1030		

จากข้อมูลในตารางที่ 100 พบว่าค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการใช้จ่าย เสพติดและการ
ป้องกันของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพการสมรสต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นสถานภาพการสมรสจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้จ่าย
และการป้องกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

ตารางที่ 101

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการใช้จ่ายเสพติดและการป้องกันของผู้ใช้แรงงานที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน

ระยะเวลาในการทำงาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
1-5 ปี	381	1.7874	.1040		
6-10 ปี	89	1.7895	.0985		
11-15 ปี	26	1.7773	.1056		
16-30 ปี	16	1.7697	.1068	.2427	>.05
รวม	512	1.7867	.1030		

จากข้อมูลในตารางที่ 101 พบว่าค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการใช้จ่ายเสพติดและการป้องกันของผู้ใช้แรงงานที่มีระยะเวลาการทำงานต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นระยะเวลาในการทำงานจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้จ่ายเสพติดและการป้องกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

ตารางที่ 102

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติ
ต่อการใช้จ่ายยาเสพติดและการป้องกันของผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
ไม่เกิน 2,000 บาท	16	1.7599	.1120		
2,001-4,000 บาท	305	1.7831	.1010		
4,001-6,000 บาท	157	1.7895	.1084		
6,001-8,000 บาท	34	1.8189	.0861	1.6371	>.05
รวม	512	1.7867	.1030		

จากข้อมูลในตารางที่ 102 พบว่าค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการใช้จ่ายยาเสพติดและการ
ป้องกันของผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ดังนั้นรายได้จึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้จ่ายยาเสพติดและการป้องกัน ซึ่งไม่เป็น
ไปตามสมมติฐานที่ 3

ตอนที่ 10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกัน
ยาเสพติดกับความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและการป้องกันตามสมมติฐานที่ 4

ตารางที่ 103

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
กับความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและการป้องกันของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

ตัวแปร	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับ สารเสพติดและการป้องกัน	P
อัตราการเปิดรับสารด้าน การป้องกันยาเสพติด	512	.3861*	.000

*มีนัยสำคัญระดับ .05

จากข้อมูลในตารางที่ 103 พบว่าอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
จากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับ
ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและการป้องกัน นั่นคือ ผู้ใช้แรงงานที่มีอัตราการเปิดรับสารด้าน
การป้องกันยาเสพติดมาก ก็จะมีความรู้มากตามไปด้วย ซึ่งก็เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4
อย่างไรก็ตามค่าสหสัมพันธ์ที่พบมีค่าอยู่ในระดับปานกลางลงมาถึงต่ำ ดังนั้น
ความสัมพันธ์ตามที่กล่าวจึงเป็นเพียงส่วนกลางลงมาถึงน้อยเท่านั้น

ตอนที่ 11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกัน
ยาเสพติดกับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกันของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

ตารางที่ 104

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
กับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกันของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

ตัวแปร	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการ ใช้ยาเสพติดและการป้องกัน	P
อัตราการเปิดรับสารด้าน การป้องกันยาเสพติด	512	.3726*	.000

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากข้อมูลในตารางที่ 104: พบว่าอัตราการเปิดรับสารด้านการป้องกันยาเสพติด
จากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับ
ทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกัน นั่นคือ ผู้ใช้แรงงานที่มีอัตราการเปิดรับสารด้าน
การป้องกันยาเสพติดมาก ก็มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้ยาเสพติดและจะเห็นด้วยกับการป้องกัน
ยาเสพติดมากตามไปด้วย ซึ่งก็เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5

อย่างไรก็ตามค่าสหสัมพันธ์ที่พบมีค่าอยู่ในระดับปานกลางลงมาจึงต่ำ ดังนั้น
ความสัมพันธ์ตามที่กล่าวจึงเป็นเพียงส่วนกลางๆ ลงมาถึงน้อยเท่านั้น

ตอนที่ 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและการป้องกัน
กับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกัน ตามสมมติฐานที่ 6

ตารางที่ 105

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและการป้องกัน
กับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติดและการป้องกันของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

ตัวแปร	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการ ใช้ยาเสพติดและการป้องกัน	P
ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด และการป้องกัน	512	.1874*	.000

*มีนัยสำคัญระดับ .05

จากข้อมูลในตารางที่ 105 พบว่าความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและการป้องกัน
ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติด
และการป้องกัน นั่นคือผู้ใช้แรงงานที่มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและการป้องกันมากก็จะ
มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้ยาเสพติด และจะเห็นด้วยกับการป้องกันยาเสพติดมากตามไปด้วย
ซึ่งก็เป็นไปตามสมมติฐานที่ 6

อย่างไรก็ตามค่าสหสัมพันธ์พบมีค่าต่ำมาก ดังนั้นความสัมพันธ์ตามที่กล่าวจึง
เป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น